

www.russellbedford.pl

RB MAGAZYN ZINE

marzec 3 /2016

IV miejsce wśród dużych firm w X rankingu Dziennika Gazety Prawnej

Sukces Russell Bedford w Polsce, to przede wszystkim właściwa strategia gospodarcza

Jednolity Plik Kontrolny – dalsze prace Ministra Finansów

Przestępstwo wykorzystania informacji poufnej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

Zdobądź certyfikat TPE® w zakresie cen transferowych Już III edycje za nami, już dziś zapisz się na następną!

INSTITUTE OF INTERNATIONAL TAX ACCOUNTING AND FINANCE (ITAF) POWSTAŁ W EDYNBURGU. INSTYTUT ZAJMUJE SIĘ KSZTAŁCENIEM PROFESJONALISTÓW Z DZIEDZIN PODATKÓW, PRAWA I FINANSÓW, OFERUJĄC PROGRAM MIĘDZYNARODOWYCH KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH I DOBRZYCH PRAKTYK W ZAKRESIE CEN TRANSFEROWYCH, PLANOWANIA PODATKOWEGO I RESTRUKTURYZACJI PRZEDSIĘBIORSTW. ITAF TO PRĘŻNA MIĘDZYNARODOWA ORGANIZACJA, OBECNIE SKUPIAJĄCA CZŁONKÓW ORAZ STUDENTÓW Z KAŻDEGO KONTYNETU.

IV EDYCJA!!!

CERTYFIKOWANY KURS SPECJALISTY W ZAKRESIE CEN TRANSFEROWYCH W UJĘCIU MIĘDZYNARODOWYM POPARTY CERTYFIKATEM TPE®

Czteromodułowy kurs z zakresu dokumentacji podatkowych, polityki cen transakcyjnych oraz wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych poparte certyfikatem TPE®

Certyfikowane warsztaty praktyczne dla osób odpowiedzialnych za sporządzenia dokumentacji podatkowych cen transakcyjnych pomiędzy podmiotami powiązanymi w międzynarodowych i krajowych grupach kapitałowych poparte certyfikatem TPE®.

**SPRAWDŹ SZCZEGÓŁY
W SEKCJI KURSY NA STRONIE**

szkolenia.russellbedford.pl

Spis treści

NAGRODY I WYRÓŻNIENIA

IV miejsce wśród dużych firm w X rankingu
Dziennika Gazety Prawnej..... 3

Kolejny rok z rzędu znaleźliśmy się wśród
10 najlepszych firm szkoleniowych..... 3

O NAS

Fotorelacja z konferencji „Kadry Płace 2016” 4

Uzyskaliśmy wpis do Rejestru Usług Rozwojowych
w PARP 5

TEMAT NUMERU

Sukces Russell Bedford w Polsce, to przede wszystkim
właściwa strategia gospodarcza 6

PODATKI

Struktura Krajowej Administracji Skarbowej cz. 1
- Sześć Krajowej Administracji Skarbowej i Zastępcy 8

Prawo do amortyzacji darowanego znaku towarowego 9

Transakcje powyżej 15 tys. zł tylko przelewem?
Gotówka niemile widziana przez Ministerstwo Finansów 10

Obniżony do 15% podatek dochodowy dla małych
podatników od 2017 roku 11

Kiedy koszty transportu zwiększają podstawę
opodatkowania w podatku od towarów i usług? 12

Trzy poziomowa dokumentacja cen transferowych
– nowe obowiązki od 2016 / 2017 r. 14

Jednolity Plik Kontrolny – dalsze prace Ministra Finansów 16

TWOJA FIRMA

Doradcy podatkowi od 20 lat z troską o finanse
podatników i budżet państwa 18

OPTYMALIZACJA

O efektywnym braku współpracy międzynarodowej
w sprawach podatkowych z jurysdykcjami offshore
- część 2 20

PRAWO

Zastosowanie skargi pauliańskiej do czynności prawnych
w ramach transakcji restrukturyzacyjnych 24

Przestępstwo wykorzystania informacji poufnej
w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi 26

Rząd przyjął zmiany w Kodeksie pracy. Umowa
o pracę zawsze na piśmie 28

Informacje zawarte w tej publikacji są tylko dla celów informacyjnych i nie stanowią profesjonalnego doradztwa z zakresu księgowości, podatków, biznesu czy porad prawnych. Ustawy i przepisy zmieniają się szybko, więc informacje zawarte w niniejszym dokumencie mogą nie być kompletne i aktualne. Proszę skontaktować się z profesjonalnym doradcą przed podjęciem jakichkolwiek działań na podstawie zawartych informacji.

3

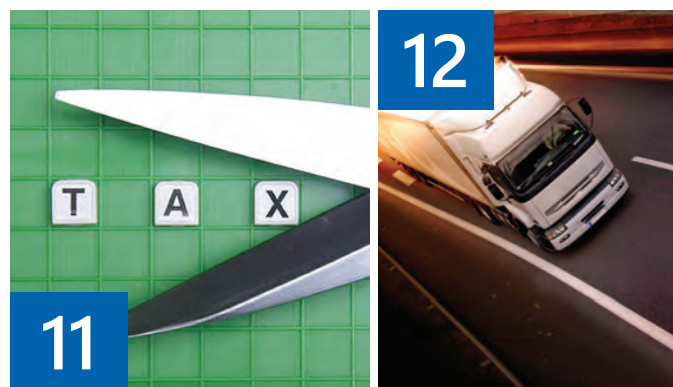
9

28

NUMER 03/2016

3

12

11

4

Szanowni Państwo

ten miesiąc zaczynamy od dwóch bardzo dobrych informacji! Pierwsza - zajęliśmy IV miejsce wśród dużych firm w 10. rankingu Dziennika Gazety Prawnej, druga - po raz kolejny znaleźliśmy się wśród 10 najlepszych firm szkoleniowych w Polsce! Jest nam niezmiernie miło, ponieważ oba wyróżnienia świadczą o Państwa zaufaniu do nas. Dziękujemy bardzo!

Tematem tego numeru jest wywiad z drem Andrzejem Dmowskim - Partnerem Zarządzającym Russell Bedford Poland. Jeżeli są Państwo ciekawi jak zmieniła się firma, jaka jest główna ścieżka rozwoju oraz co wpłynęło na sukces Grupy Russell Bedford w Polsce - polecam zajrzeć na 6 stronie magazynu.

W dziale „Podatki” czeka na Państwa szereg bardzo ciekawych artykułów, przygotowanych przez naszych specjalistów. Szczególnie polecamy artykuł Moniki Michalak o strukturze Krajowej Administracji Skarbowej, ponieważ w kolejnych numerach będziemy rozwijać ten temat. Godny uwagi jest również tekst Dominika Tymuły o projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Zapraszamy również do zapoznania się z artykułami dotyczącymi trzypoziomowej dokumentacji cen transferowych oraz kosztów transportu - kiedy zwiększają podstawę opodatkowania w podatku od towarów i usług.

Monika Michalak przygotowała dla Państwa również artykuł o doradcach podatkowym, w którym pokrótce opisuje, kto może zostać doradcą podatkowym, jakie warunki należy spełnić oraz jak profesja ta wpłynęła na finanse podatników i budżet państwa w przeciągu ostatnich 20 lat.

Jak wykorzystywana jest skarga pauliańska w czynnościach prawnych w ramach transakcji restrukturyzacyjnych, na czym polega przestępstwo wykorzystywania informacji poufnej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz jakie zmiany czekają nas w Kodeksie pracy - o tym wszystkim przeczytaj Państwo w dziale „Prawo”.

Zapraszamy!

Angelika Kozłowska

MARZEC NR 3 (15) 2016

RB Magazine
ul. Marynarska 11, 02-674 Warszawa
tel. 22 276 61 84
www.russellbedford.pl/pl/glowna/o-nas/rb-magazine

Wydawca

Redaktor Naczelna
Angelika Kozłowska
angelika.kozlowska@russellbedford.pl

Reklama
e-mail: marketing@russellbedford.pl

Projekt i skład
PDWA Interactive Agency
ul. Banderii 4 lok. 321
01-164 Warszawa
www.pdwa.pl

IV MIEJSCE WŚRÓD DUŻYCH FIRM W X RANKINGU DZIENNIKA GAZETY PRAWNEJ

31 MARCA W DZIENNIKU GAZECIE PRAWNEJ UKAZAŁ SIĘ NAJNOWSZY RANKING FIRM DORADZTWA PODATKOWEGO. RANKING JEST NAJLEPSZYM DOWODEM NA TO, ŻE NASZA FIRMA PRĘŻNIE SIĘ ROZWIJA I STARA SIĘ ŚWIADCZYĆ USŁUGI NA JAK NAJWYŻSZYM POZIOMIE

W tym roku zmieniliśmy kategorię - firmy zatrudniające 10 i więcej osób z uprawnieniami do doradztwa i udało nam się zająć 4. miejsce! W poprzednich latach braliśmy udział w kategorii firm zatrudniających od 3 do 9 osób z uprawnieniami do doradztwa. W 2013 r. zajęliśmy 21. miejsce, natomiast w 2014 r. uplasowaliśmy się już na 16. pozycji. Dziękujemy wszystkim pracownikom oraz klientom Russell Bedford Poland i obiecujemy zrobić wszystko, aby w przyszłym roku stanąć na podium rankingu doradztwa podatkowego.

KOLEJNY ROK Z RZĘDU ZNALEŻLIŚMY SIĘ WŚRÓD 10 NAJLEPSZYCH FIRM SZKOLENIOWYCH

GAZETA FINANSOWA NA SWOICH ŁAMACH OPUBLIKOWAŁA RANKING FIRM SZKOLENIOWYCH. GAZETA ZAWSZE STARA SIĘ W RZETELNY SPOSÓB, Z ROSNĄCEJ LICZBY FIRM SZKOLENIOWYCH WYŁONIĆ TE, KTÓRE NAJLEPIEJ ODNAJDUJĄ SIĘ W DYNAMICZNEJ SYTUACJI RYNKOWEJ. DZIĘKI ZAUFANIU JAKIM OBDARZAJĄ NAS KLIENCI TAKŻE RUSSELL BEDFORD AKADEMIA KOLEJNY ROK Z RZĘDU ZNALAZŁA SIĘ WŚRÓD 10 NAJLEPSZYCH FIRM SZKOLENIOWYCH W POLSCE.

Dodatkowo zajęliśmy 6 miejsce w zestawieniu firm, które przeszkoliły najwięcej Klientów instytucjonalnych

FOTORELACJA

W DNIACH 15 - 16 MARCA 2016 ROKU W WARSZAWIE W HOTELU GOLDEN TULIP ODBYŁO SIĘ WYDARZENIE, KTÓRE MAMY NADZIEJĘ NA DŁUGO ZAPADNIE W PAMIĘĆ NASZYCH KLIENTÓW, NIE TYLKO ZE WZGLĘDU NA WYSOKI POZIOM MERYTORYCZNY, ALE RÓWNIEŻ ZE WZGLĘDU NA MIŁĄ I PROFESJONALNĄ ATMOSFERĘ. MOWA O KONFERENCJI „KADRY PŁACE 2016”.

PONIŻEJ PRZEDSTAWIAMY FOTORELACJĘ Z KONFERENCJI:

JEDNOCZEŚNIE BARDZO DZIĘKUJEMY PARTNEROM I SPONSOROM W SZCZEGÓLNOŚCI:
HR POLSKA ORAZ MAGAZYNOWI REKRUTER

UZYSKALIŚMY WPIS DO REJESTRU USŁUG ROZWOJOWYCH W PARP

RUSSELL BEDFORD POLAND AKADEMIA OTRZYMAŁA WPIS DO REJESTRU USŁUG ROZWOJOWYCH, W RAMACH KTÓREGO MOŻEMY ŚWIADCZYĆ NASZE USŁUGI NA STRONIE INWESTYCJAWKADRY.PL.

Rejestr Usług Rozwojowych to platforma, która zawiera oferty usług rozwojowych świadczonych w zróżnicowanej formie. RUR został stworzony na potrzeby przedsiębiorców i ich pracowników, zastępując dotychczasową bazę szkoleniową „Inwestycja w Kadry”. Russell Bedford Poland Akademia wypełniając wniosek, zadeklarowała chęć realizacji usług rozwojowych, które będą finansowane ze środków EFS w ramach nowej perspektywy finan-

sowej na 2014-2020.

Przypomnijmy, że dofinansowaniem będą objęte jedynie szkolenia tych firm, które poza wpisem do RUR, zostały również zakwalifikowane do Krajowego Systemu Usług (KSU). Russell Bedford Poland Akademia jako jedna z niewielu firm doradczych znajduje się na tej liście!

Aby dowiedzieć się więcej na temat RUR, zapraszamy na stronę: www.parp.gov.pl/rejestr-uslug-rozwojowych

Zachęcamy do korzystania z naszych usług szkoleniowych, będziemy Państwa na bieżąco informować, kiedy środki przeznaczone na ten cel będą już dostępne!

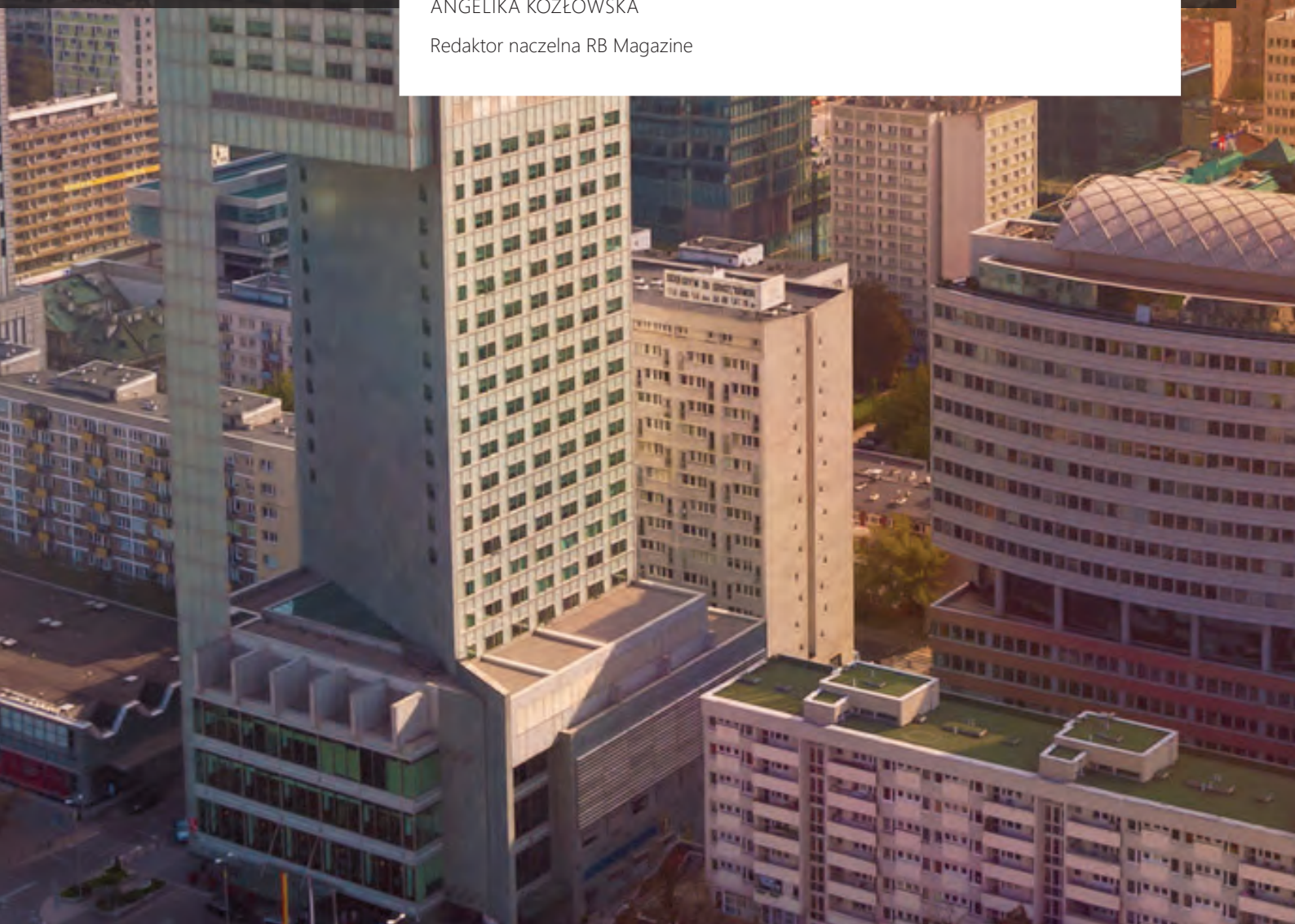

SUKCES RUSSELL BEDFORD W POLSCE, TO PRZEDE WSZYSTKIM WŁAŚCIWA STRATEGIA GOSPODARCZA

W MAJU 2016R RUSSELL BEDFORD POLAND BĘDZIE OBCHODZIĆ 5 LECIE PO REBRANDINGU W POLSCE. O TYM, JAK ZMIENIŁA SIĘ FIRMA, JAK WYGLĄDA OBECNY MODEL DZIAŁALNOŚCI FIRMY ORAZ CO WPŁYNEŁO NA SUKCES GRUPY ROZMAWIALIŚMY Z ANDRZEJEM DMOWSKIM, CEO W RUSSELL BEDFORD

ANGELIKA KOZŁOWSKA

Redaktor naczelna RB Magazine

Angelika Kozłowska: W jaki sposób działa Russell Bedford?

Andrzej Dmowski: W tym roku mija 5 lat od zmiany modelu działalności firmy w Polsce. Dokonałiśmy kilku istotnych przekształceń, które miały na celu usprawnienie pracy firmy. Podczas tej przemiany przeprowadziliśmy m.in. rebranding. Obecnie wszystkie podmioty w grupie działają pod wspólną marką jaką jest Russell Bedford. Jesteśmy członkiem międzynarodowej sieci firm doradczych Russell Bedford International. Współpracujemy z prawnikami, doradcami podatkowymi, audytorami, doradcami podatkowymi, księgowymi, finansistami czy np. doradcami biznesowymi. Russell Bedford doradza klientom w ponad 100 krajach. Mamy wiedzę i doświadczenie, które pozwalają świadczyć usługi na najwyższym poziomie.

AK: Jak wygląda podział pracy w Russell Bedford?

AD: W ramach nowego modelu działalności w Polsce, działają podmioty Grupy Russell Bedford w Polsce, tj. Russell Bedford Poland zajmujący się doradztwem podatkowym, doradztwem bilansowym oraz doradztwem sprawozdawczo-finansowym; Russell Bedford Poland Audyt - odpowiada za badanie sprawozdań finansowych oraz usługi poświadczające; Russell Bedford Dmowski i Wspólnicy Kancelaria Adwokacka - doradztwo prawne, windykacja wierzytelności, doradztwo dla grup kapitałowych oraz Russell Bedford Poland Akademia, która zajmuje się przeprowadzaniem szkoleń otwartych, zamkniętych, jak również organizacją konferencji i kongresów. Poszczególnymi podmiotami kierują odpowiedni partnerzy zarządzający. Wewnątrz działów pracownicy podzieleni są na zespoły zajmujące się konkretnymi projektami, które w danej chwili realizujemy.

AK: Powiedział Pan, że 5 lat temu zmienił się model działalności firmy w Polsce, a jak wygląda działalność Russell Bedford na rynku międzynarodowym?

AD: W zeszłym roku obchodziliśmy okrągłą rocznicę 30 lat sieci Russell Bedford International. Przez te trzy dekady firma wypracowała rozwiązania, które na stałe wpisały się w politykę całej sieci. Russell Bedford International stawia przede wszystkim na profesjonalizm i bliskie relacje z klientem. W RB International kluczowi managerowie cały czas pozostają w bezpośrednim kontakcie z klientem. To buduje zaufanie oraz pewność, że do każdego klienta podchodzimy z szacunkiem i zaangażowaniem.

AK: Największy powód do dumy firmy to...?

AD: Klienci. Jestem dumny z faktu, iż byliśmy

w stanie pomóc tak wielu ludziom firmom. Sądzę, że jest to zasługa bardzo silnej pozycji na rynku w zakresie podatków, prawa oraz szkoleń oraz zindywidualizowanego podejścia do każdego klienta, bez względu na charakter współpracy. To wszystko udało nam się wypracować w ciągu ostatnich 5 lat i z tego powodu jestem bardzo dumny. Kiedy wracają do nas klienci z którymi współpracowaliśmy wcześniej, wiem, że dobrze wykonaliśmy swoją pracę.

AK: Co Pana zdaniem stanowi o sukcesie Grupy Russell Bedford w Polsce?

AD: Moim zdaniem bardzo duże znaczenie miała tutaj strategia gospodarcza. W ramach działalności zajmujemy się podatkami krajowymi, podatkami międzynarodowymi, szkoleniami i konferencjami, rewizją finansową, outsourcingiem czy np. doradztwem gospodarczym. Powołaliśmy również kancelarię prawną oraz kancelarię biegłych rewidentów. Z uwagi na znaczący rozwój firmy wydzielamy nowy podmiot, który będzie specjalizował się w outsourcingu finansowym i kadrowo-płacowym. Bardzo dobrze przebiega również współpraca na szczeblu krajowym oraz międzynarodowym. To wszystko powoduje, że jesteśmy w stanie w pełnym zakresie świadczyć nie tylko usługi prawne, lecz także finansowe, szkoleniowe, księgowo czy kadrowo-płacowe.

AK: Jakie było Pana podstawowe założenie podczas zakładania spółki?

AD: Kiedy zakładaliśmy spółkę, przede wszystkim chciałem świadczyć najbardziej specjalistyczne usługi z zakresu prawa, podatków, rachunkowości i finansów. Aktualnie firma to sześć działów: doradztwo podatkowe, doradztwo prawne, szkolenia, audyt, outsourcing księgowości i płac oraz doradztwo gospodarcze. Współpracuje z nami coraz więcej naprawdę zdolnych ludzi. Doświadczenie, które posiadamy powoduje, że możemy świadczyć usługi na najwyższym poziomie.

AK: Co wyróżnia Russell Bedford na tle innych firm?

AD: Jako jeden z niewielu podmiotów świadczymy kompleksowe usługi na styku prawa handlowego, prawa bilansowego i podatkowego, zapewniając tym samym najwyższą jakość usług oraz zachowując pełen profesjonalizm bez względu na charakter współpracy.

AK: Co chciałby Pan powiedzieć klientom Russell Bedford oraz czytelnikom RB Magazine?

AD: Przede wszystkim pragnę podziękować Państwu za zaufanie jakim nas darzycie. Obiecuję również, że dołożymy wszelkich starań, aby usługi które świadczymy - były na jeszcze wyższym poziomie. Jeszcze raz dziękuję!

Struktura Krajowej Administracji Skarbowej cz. 1 - Szef Krajowej Administracji Skarbowej i Zastępcy.

PROJEKT W SPRAWIE POWOŁANIA KRAJOWEJ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ ZOSTAŁ ZAPREZENTOWANY W DNIU 18 STYCZNIA 2016 R. PRZEZ PODSEKRETARZA STANU W MINISTERSTWIE FINANSÓW MARIANA BANASIA I PRZEKAZANY DO MIĘDZYRESORTOWYCH UZGODNIENI. PROJEKT ZAKŁADA NOWĄ STRUKTURĘ ADMINISTRACJI SKARBOWEJ I CELNEJ. W MIEJSCU DOTYCHCZASOWYCH IZB SKARBOWYCH, IZB CELNYCH I URZĘDÓW KONTROLI SKARBOWEJ MAJĄ POWSTAĆ IZBY ADMINISTRACJI SKARBOWEJ.

MONIKA MICHALAK

Konsultant podatkowy w Russell Bedford Poland. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji w Toruniu. Z Russell Bedford związana od początku 2016 roku. Doświadczenie zdobywała w Krajowej Informacji Podatkowej, sądach i kancelariach. Specjalizuje się w podatku od towarów i usług.

Katalog zadań Krajowej Administracji Skarbowej ustalono w art. 2 projektu ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: projekt ustawy o KAS). W przedmiotowym przepisie zostały wymienione zadania wynikające z obowiązującej dotychczas ustawy o urzędach i izbach skarbowych, ustawy o służbie celnej oraz ustawy o kontroli skarbowej, a także innych ustaw związanych z prawem podatkowym m.in.: egzekucji administracyjnej, czy też prawie dewizowym.

Uzasadnienie projektu ustawy o KAS zakłada konsolidację przeprowadzoną w zakresie dwóch obszarów:

- konsolidacja przedmiotowa departamentów na poziomie centralnym w Ministerstwie Finansów,
- konsolidacja podmiotowa na poziomie regionalnym oraz lokalnym izb i urzędów skarbowych, urzędów kontroli skarbowych, izb i urzędów celnych w izby administracji skarbowej oraz w urzędy administracji skarbowej i urzędy celno-skarbowe.

W Dziale II projektu ustawy o KAS określono organizację Krajowej Administracji Skarbowej, wskazując na kompetencje oraz strukturę organizacyjną jej organów.

Zgodnie z art. 14 projektu ustawy o KAS organami Krajowej Administracji Skarbowej są:

- minister właściwy do spraw finansów publicznych (dalej: Minister Finansów)
- Szef Krajowej Administracji Skarbowej;
- Zastępcy Szefa Krajowej Administracji Skarbowej (w tym również w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu - Generalny Inspektor Informacji Finansowej);
- dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej;
- naczelnicy urzędów administracji skarbowej;
- naczelnicy urzędów celno-skarbowych.

Szef Krajowej Administracji Skarbowej jest jej głównym organem i jako sekretarz stanu podlega ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych. Powołany jest na

wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych przez Prezesa Rady Ministrów. Stanowisko to wobec tego będzie obsadzane, a nie będzie konkursu. Rodzi to obawy w zakresie bezstronności Szefa KAS. Zwłaszcza, że będzie to prawdopodobnie członek partii rządzącej. Tryb powołania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej jest tożsamy z dotychczasowym trybem powołania Szefa Służby Celnej.

W art. 17 projektu ustawy o KAS wskazano zadania Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Należą do nich m.in.: funkcja naczelnego organu odpowiedzialnego za przeciwdziałanie praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu, nadzór nad działalnością wszystkich dyrektorów w ramach Krajowej Administracji Skarbowej, kształtowanie polityki kadrowej i szkoleniowej w jednostkach Krajowej Administracji Skarbowej, realizacja budżetu w zakresie ustalonym dla Krajowej Administracji Skarbowej, rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw oraz ściganie ich sprawców w zakresie właściwości określonej przez ustawę (o KAS), współpraca z właściwymi organami innych państw i organizacji międzynarodowych.

Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi również listę teleinformatyczną wszystkich naczelników administracji skarbowej i ich zastępców, wraz z podstawowymi danymi m.in.: w zakresie powołania i odwołania lub przeniesienia naczelnika administracji skarbowej, daty zawieszenia stosunku pracy oraz daty wygaśnięcia stosunku pracy.

Zastępców Szefa Krajowej Administracji Skarbowej powołuje się również jako podsekretarzy stanu, którzy, podobnie jak Szef KAS, będą powoływani, a nie wyłaniani w drodze konkursu.

Zaprezentowane zmiany mają na celu przede wszystkim zmianę struktury administracji podatkowej. Nowo powołane organy połączonej administracji skarbowej i celnej mają usprawnić jej działanie oraz przystosować do zmieniających się realiów gospodarczych. Pracę nad projektem nadal trwają i nie wiemy jaki będzie końcowy efekt prac Ministra Finansów.

Prawo do amortyzacji darowanego znaku towarowego

PRAWO DO ZNAKU TOWAROWEGO OTRZYMANEGO W DRODZE DAROWIZNY DOKONANEJ PRZEZ NAJBLIŻSZEGO CZŁONKA RODZINY DAJE MOŻLIWOŚĆ DOKONYWANIA Z TEGO TYTUŁU ODPIŚÓW AMORTYZACYJNYCH WEDŁUG WARTOŚCI RYNKOWEJ - ORZEKŁ DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ W BYDGOSZCZY (DALEJ: ORGAN PODATKOWY) W WYDANEJ W DNIU 12 LUTEGO 2016 R. INTERPRETACJI INDYWIDUALNEJ O SYGN. ITPB1/4511-1226/15-6/HD.

Przedmiotowa sprawa dotyczyła podatnika, który w drodze darowizny miałby otrzymać od swojego ojca prawo do znaku towarowego, który jednak w chwili jej dokonania nie będzie podlegał ochronie wynikającej z rejestracji w żadnym Urzędzie Patentowym. Podatnik zamierza wykorzystywać prawo do znaku towarowego w indywidualnej działalności gospodarczej, dokonując jego odpisów amortyzacyjnych i wprowadzając go do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a ponadto ma zamiar w drodze licencji udostępnić odpłatnie prawo do rzeczoności znaku towarowego osobom trzecim.

Organ podatkowy przychylił się do stanowiska przyjętego przez podatnika tym

samym potwierdzając jego legalność. Stwierdził, iż nabyty w drodze umowy darowizny niezarejestrowany znak towarowy będzie przedmiotem prawa autorskiego w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Wartość początkowa w takim wypadku stanowić winna zgodnie z art. 22g ust. 1 pkt 3 ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 188, dalej: ustawa o PIT) wartość rynkowa nabytych w drodze darowizny wartości niematerialnych i prawnych ustalona na podstawie wyceny dokonanej przez biegłego rzeczoznawcę. W myśl art. 22 ust. 8 ustawy o PIT kosztem uzyskania przychodów są odpisy amortyzacyjne z tytułu zużycia

środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, w tym m.in. licencje oraz autorskie lub pokrewne prawa majątkowe o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, wykorzystywane przez podatnika na potrzeby związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą albo oddane przez niego do użytkowania na podstawie umowy licencyjnej.

Organ potwierdził, że skoro otrzymane przez podatnika w formie darowizny prawo do niezarejestrowanego znaku towarowego będzie przedmiotem prawa autorskiego, w związku z tym można będzie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od ustalonej przez biegłego rzeczoznawcę wartości początkowej.

DOMINIK TYMUŁA

Associate w Russell Bedford Poland, związany z kancelarią od kwietnia 2012 r. W okresie 2008 – 2011 r. współpracował z firmami z branży transportowej w zakresie doradztwa podatkowego. Następnie zdobywał doświadczenie w centralnych urzędach państwowych oraz kancelariach prawnych. Absolwent Prawa na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej (2007–2012) oraz studiów podyplomowych – kierunek Rachunkowość i Finanse Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie (2013–2014). W chwili obecnej aplikant radcowski. Autor licznych publikacji o tematyce prawno-podatkowej na portalach branżowych. Specjalizuje się w prawie cywilnym, handlowym, unijnym oraz funduszach europejskich

Transakcje powyżej 15 tys. zł tylko przelewem? Gotówka niemiłe widziana przez Ministerstwo Finansów

MINISTER FINANSÓW PRACUJE NAD PROJEKTEM ZMIAN W USTAWIE O SWOBODZIE DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ ORAZ USTAWACH PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH I OD OSÓB PRAWNYCH (DALEJ PROJEKT ZMIAN USTAW). PROJEKT Z DNIA 3 MARCA 2016 R. PRZEDSTAWIONY ZOSTAŁ DO KONSULTACJI RADY MINISTRÓW. ZAKŁADA ON ZMNIEJSZENIE LIMITU TRANSAKCJI GOTÓWKOWYCH Z DOTYCHCZASOWYCH 15 TYS. EURO (LUB RÓWNOWARTOŚCI W PLN) NA 15 TYS. PLN.

Dotychczasowa regulacja w zakresie limitu transakcji gotówkowej znajduje się w art. 22 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2004, Nr 173, poz. 1807 ze zm., dalej: ustawa o swobodzie działalności gospodarczej) wskazano, że dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy w każdym przypadku, gdy (pkt. 1 podpunkt 2) jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza równowartość 15 000 euro przeliczonych na złote według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym dokonano transakcji.

W uzasadnieniu do projektu zmian w ustawach wskazuje się, że obniżenie obecnie obowiązującego limitu będzie miało pozytywny wpływ na zwiększenie transparentności dokonywanych transakcji, wzrost uczciwej konkurencji między przedsiębiorcami, zmniejszenie szarej strefy i w konsekwencji przyczyni się do zwiększenia dochodów budżetu państwa. Sprawi to również, że znaczna część transakcji pomiędzy podmiotami gospodarczymi będzie rejestrowana na rachunkach płatniczych i ograniczy występowanie tzw. szarej strefy. Umożliwi też lepsze kontrolowanie przez organy podatkowe transakcji wykonywanych przez podmioty gospodarcze.

Projekt zmian ustaw wpisuje się w tendencję, która zachodzi w całej Unii Europejskiej. Podobne regulacje znajdują się w państwach Unii Europejskiej, przy czym - jak wskazuje się w uzasadnieniu do projektu

ustaw - maksymalne progi kwotowe dla dokonywania płatności gotówkowych wynoszą m.in. we Francji - 3.000 euro, w Portugalii -1.000 euro, na Węgrzech -5.000 euro, w Hiszpanii -2.500 euro, w Bułgarii -5.000 euro a w Grecji -1.500 euro.

Projektowane zmiany mają również przyczynić się do zwalczania zjawiska unikania opodatkowania, ukrywania przychodów pochodzących z działalności gospodarczej oraz prania pieniędzy i finansowania terroryzmu.

Minister Finansów przewidział również zmiany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej w zakresie regulacji tak, aby dostosować przepisy do ustawy o usługach płatniczych, która przewiduje możliwość dokonywania płatności za pośrednictwem rachunku płatniczego w instytucji płatniczej bądź instytucji pieniądza (czyli pieniądza elektronicznego).

Projekt zmian ustaw zakłada również zmiany w podatku dochodowym od osób fizycznych i od osób prawnych w zakresie kosztów uzyskania przychodów (dalej KUP). Mają one na celu ograniczenie zjawiska dokonywania płatności z pominięciem rachunku płatniczego.

Wyłączenie wydatków wynikających z takiej transakcji z kosztów podatkowych przewidziane w ustawach z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 1991, Nr 80, poz. 350 z zm.; dalej ustawy o PIT) oraz z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. 1992, Nr 21, poz. 86z zm.; dalej ustawy o CIT) stosowane byłoby do kwoty płatności (bez względu na jej wysokość),

jeżeli wartość transakcji wynosić będzie powyżej 15 tys. zł., a płatność w całości lub w części zostanie dokonana z pominięciem rachunku płatniczego.

Proponowane regulacje wskazane w projekcie zmian ustaw stosowane byłyby zarówno do wydatków zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów, jak też do tych, które na podstawie przepisów ustaw o PIT i CIT będą dopiero zabezpieczeniem źródła przychodów.

Minister Finansów zakłada, że zmiany wprowadzone zostaną z dniem 1 stycznia 2017 r. W przepisach przejściowych wskazano, że nowe regulacje miałyby zastosowanie do płatności dokonywanych w roku podatkowym rozpoczynającym się po dniu 31 grudnia 2016 r. Ponadto, w uzasadnieniu do projektu ustaw wskazuje się, że zasad związanych z korektą nie stosowałoby się do płatności dotyczących kosztów zaliczonych do kosztów uzyskania przychodów przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Proponowane zmiany mogą jednak przynieść odwrotny efekt od zamierzonego ze względu na to, że podatnicy będą karani za gotówkową zapłatę wyłączeniem z możliwości zaliczenia do KUP. Wobec tego zdecydować się do uciekania do tzw. szarej strefy, gdzie w ogóle nie mają znaczenia ponoszone wydatki, ponieważ nie wykazywany jest przychód.

Wątpliwości budzi również fakt, co w sytuacji, gdy transakcja dokonywana będzie przez przedsiębiorcę z osobą fizyczną, która nie ma obowiązku posiadania rachunku bankowego, gdy nabywany jest np.: samochód, którego wartość przekracza 15 tys. zł.

MONIKA MICHALAK

Konsultant podatkowy w Russell Bedford Poland. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji w Toruniu. Z Russell Bedford związana od początku 2016 roku. Doświadczenie zdobywała w Krajowej Informacji Podatkowej, sądach i kancelariach. Specjalizuje się w podatku od towarów i usług.

Obniżony do 15% podatek dochodowy dla małych podatników od 2017 roku

MINISTERSTWO FINANSÓW SKIEROWAŁO 22 LUTEGO B.R. DO KONSULTACJI MIĘDZYRESORTOWYCH PROJEKT USTAWY O ZMIANIE USTAWY O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH ORAZ USTAWY O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH, ZGODNIE Z KTÓRYM WYBRANI PODATNICY OSIĄGAJĄCY ROCZNY OBRÓT NIE WIĘKSZY NIŻ RÓWNOWARTOŚĆ 1,2 MLN EURO BĘDĄ OD 2017 R. PŁAĆĆ OBNIŻONĄ Z 19% DO 15% STAWKĘ PODATKU DOCHODOWEGO OD OSÓB PRAWNYCH (DALEJ: CIT). PROJEKT ZAWIERA TAKŻE KILKA ZMIAN W PODATKACH DOCHODOWYCH USZCZELNIAJĄCYCH SYSTEM ICH POBORU PRZEZ ORGANY PODATKOWE.

Zgodnie z założeniami nowa stawka podatku nie będzie jednak dotyczyła wszystkich podatników CIT, bowiem z preferencyjnej stawki będą bowiem mogły skorzystać tylko te podmioty, które w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2016 r., poz. 68, dalej: ustawa o CIT) posiadają status małego podatnika lub podatnika rozpoczynającego działalność gospodarczą. Niezwykle istotną kwestią jest jednak zastrzeżenie, iż w odniesieniu do podatników rozpoczynających działalność gospodarczą stosowanie 15% stawki CIT nie będzie możliwe u tych podmiotów, które powstały w wyniku wskazanych w projekcie ustawy operacji restrukturyzacyjnych (przekształcenia, połączenia lub podziału określonych enumeratywnie w projekcie ustawy).

W projekcie ustawy zawarto również zapisy, których celem jest doprecyzowanie rozwiązań systemowych służących eliminacji wątpliwości interpretacyjnych mających na celu uszczelnienie systemu podatkowego.

W związku z czym w ramach tych rozwiązań Ministerstwo Finansów proponuje m.in.:

- doprecyzowanie katalogu przypadków, w których dochód podatnika podlegającego ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu uznaje się za uzyskany na terytorium RP,
- doprecyzowanie warunku stosowania zwolnienia z opodatkowania podatkiem u źródła m.in. odsetek i należności licencyjnych otrzymywanych przez ich odbiorcę, będącego jednocześnie ich faktycznym właścicielem (beneficialowner).
- doprecyzowanie przepisów dotyczących ustalania kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia udziałów (akcji) spółki przejmującej lub nowo zawiązanej, odwołujących się do pojęcia „unicestwienia” praw inkorporowanych przez udziały (akcje),
- doprecyzowanie warunku istnienia uzasadnionych przyczyn ekonomicznych dla możliwości skorzystania

z preferencyjnego opodatkowania w przypadku połączeń i podziałów spółek oraz rozszerzenie zakresu stosowania tego warunku o transakcje tzw. wymiany udziałów,

- określenie zasady ustalania przychodu z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce będącej podatnikiem podatku CIT w zamian za wkład niepieniężny w innej postaci niż przedsiębiorstwo lub jego zorganizowaną część – w wysokości wartości tego wkładu określonej w umowie lub podobnym dokumencie, nie mniejszej niż wartość rynkowa,

Planowane zmiany są pochodną expose premier Beaty Szydło i wpisują się w strategię Ministerstwa Finansów z jednej strony zakładającą budowanie lepszych warunków dla wzrostu przedsiębiorczości w Polsce w szczególności wśród ludzi młodych, rozpoczynających działalność gospodarczą, zaś z drugiej uszczelniającą system podatkowy w naszym kraju.

DOMINIK TYMUŁA

Associate w Russell Bedford Poland, związany z kancelarią od kwietnia 2012 r. W okresie 2008 – 2011 r. współpracował z firmami z branży transportowej w zakresie doradztwa podatkowego. Następnie zdobywał doświadczenie w centralnych urzędach państwowych oraz kancelariach prawnych. Absolwent Prawa na Uniwersytecie Marii Curie Skłodowskiej (2007-2012) oraz studiów podyplomowych – kierunek Rachunkowość i Finanse Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie (2013-2014). W chwili obecnej aplikant radcowski. Autor licznych publikacji o tematyce prawno-podatkowej na portalach branżowych. Specjalizuje się w prawie cywilnym, handlowym, unijnym oraz funduszach europejskich

Kiedy koszty transportu zwiększają podstawę opodatkowania w podatku od towarów i usług?

OPISUJĄCA DOSTAWĘ TOWARÓW I USŁUGĘ TRANSPORTOWĄ ZAZNACZENIA WYMAGA FAKT, ŻE POWYŻSZE KWESTIE UREGULOWANE SĄ W Ustawie z dnia 11 marca 2004 r. (Dz.U. 2004 nr 54 poz. 535) o podatku od towarów i usług. USTALAJĄC KIEDY KOSZTY TRANSPORTU ZWIĘKSZAJĄ PODSTAWĘ OPODATKOWANIA DOSTAWY TOWARU, TRZEBA ODRÓŻNIĆ DWA PRZYPADKI. INNA JEST SYTUACJA KIEDY DOSTAWA TOWARU I KOSZTY TRANSPORTU STANOWIĄ ŚWIADCZENIE KOMPLEKSOWE TZN. DOSTAWA TOWARÓW JEST ŚCIŚLE POWIĄZANA Z TRANSPORTEM, A INNA KIEDY TRANSPORT TOWARÓW STANOWI USŁUGĘ NIEZALEŻNĄ.

MARTA MADEJA

Młodszy asystent podatkowy w kancelarii Russel Bedford, studentka prawa na Uniwersytecie Jagiellońskim. W trakcie studiów zdobywała doświadczenie w krakowskich i śląskich kancelariach doradztwa podatkowego. Specjalizuje się w prawie podatkowym, w szczególności w tematyce cen transferowych.

W pierwszym przypadku trzeba ustalić definicję świadczenia kompleksowego i stawkę według której należy opodatkować całą usługę.

Z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wynika, że świadczenia należy traktować jako kompleksowe w sytuacji, gdy z ekonomicznego punktu widzenia kilka zobowiązań jest ze sobą tak ściśle związanych, że ich rozdzielenie miałoby sztuczny charakter.

W związku z powyższym jeżeli usługa transportowa nie stanowi dla klienta celu samego w sobie i służy do prawidłowego skorzystania z całości świadczenia, to może być uznana za pomocniczą względem świadczenia głównego. Powyższe potwierdza interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 13 stycznia 2015 r., (IBPP1/443-978/14/BM), w której stwierdzono, że:

„(...) Co do zasady każde świadczenie dla celów opodatkowania podatkiem od towa-

rów i usług powinno być traktowane jako odrębne i niezależne, jednak w sytuacji, gdy kilka świadczeń obejmuje z ekonomicznego punktu widzenia jedną usługę, usługa ta nie powinna być sztucznie dzielona dla celów podatkowych. Zatem, z ekonomicznego punktu widzenia usługi nie powinny być dzielone dla celów podatkowych wówczas, gdy tworzyć będą jedną usługę kompleksową obejmującą kilka świadczeń pomocniczych.”

Ustalając jaką stawką objęte są koszty transportu w przypadku realizacji usługi dostawy towaru, warto zaznaczyć, że podstawa opodatkowania obejmuje wszystko, co stanowi zapłatę otrzymaną w zamian za dostawę towarów lub świadczenie usług od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej w związku z dostarczoną towarem lub wyświadczoną usługą.

Problemy pojawiają się w przypadku gdy dostawa dotyczy przedmiotów opodatkowanych różnymi stawkami VAT. W takim przypadku ww. interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach stwierdził, że:

„Z przepisów ustawy o VAT nie wynika wprost sposób opodatkowania kosztów transportu w przypadku, gdy przedmiotem jednej dostawy są towary opodatkowane według różnych stawek podatku VAT. Analiza celowościowa art. 29a ust. 1 ustawy o VAT wskazuje, że w takich przypadkach koszty transportu powinny proporcjonalnie zwiększać podstawę opodatkowania poszczególnych towarów/wyrobów opodatkowanych według różnych stawek.”

Odrębną kwestię stanowi zmiana ceny już po wystawieniu faktury. Przepisy dotyczące podatku od towarów i usług nie przewidują możliwości wystawienia kilku faktur dokumentujących tę samą transakcję. W związku z tym w interpretacji indywidualnej Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z dnia 23 września 2015 r.,

(IBPP4/4512-192/15/PK) uznał, że:

„Po zrealizowaniu transakcji i określeniu rzeczywistej ceny jaką kontrahenci winni zapłacić wnioskodawcy, podatnik winien wystawić fakturę korygującą, w której zostanie uwzględnione przedmiotowe podwyższenie ceny. Tym samym brak

jest tutaj podstaw do wystawienia dodatkowej faktury opiewającej na kwotę, o którą została ta cena podwyższona.”

Podsumowując do podstawy opodatkowania wliczane są koszty dodatkowe tylko wówczas, jeżeli są bezpośrednio związane z czynnością, dla której ustala się podstawę opodatkowania oraz pobierane są bezpośrednio przez dostawcę towarów. Jeżeli świadczenie ma charakter kompleksowy i koszty transportu wchodzi do podstawy opodatkowania dostawy towaru, to są opodatkowane stawką VAT właściwą dla tego towaru. W przypadku gdy dostawa towaru podlega opodatkowaniu stawką obniżoną (np. 8%), to koszty transportu są wliczone w cenę tego towaru, więc także opodatkujemy je obniżoną stawką. W sytuacji dostawy towarów objętych różnymi stawkami VAT koszty transportu powinny proporcjonalnie zwiększać podstawę opodatkowania poszczególnych towarów/wyrobów. Dodatkowo warto pamiętać, że zmiana ceny już po wystawieniu faktury, skutkować powinna odpowiednio zmianą podstawy opodatkowania VAT i wystawieniem faktury korygującej.

W drugim przypadku koszty transportu jako świadczenie niezależne od dostawy towaru powinny być opodatkowane i udokumentowane odrębnie. Powyższe potwierdza interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie, z dnia 25 marca 2015 r. (IPPP1/443-1500/14-2/M) stwierdził, że:

„jeżeli sprzedaż towaru który obejmuje dostawę bez wskazania usługi transportowej jako koniecznego elementu danej dostawy, a sprzedający dodatkowo oferuje za odrębną odpłatnością usługę transportową, to usługa ta będzie stanowiła świadczenie odrębne (...) Zatem koszty transportu powinny być traktowane jako odrębnie świadczone usługi, które nie powinny powiększać podstawy opodatkowania towarów będących przedmiotem dostawy.”

Podsumowując koszty transportu jako świadczenie niezależne należy opodatkować odrębnie, stosując dla nich właściwą stawkę VAT. Ponadto trzeba je również udokumentować w odrębnej pozycji lub wystawiając nową fakturę VAT.

Zdobądź certyfikat TPE® w zakresie cen transferowych
Zarezerwuj już dziś miejsce na IV edycję w 2016 roku!
ILOŚĆ MIEJSC OGRANICZONA!!!

SPRAWDŹ
SZCZEGÓŁY
W SEKCJI KURSY
NA STRONIE

www.russellbedford.pl

Trzy poziomowa dokumentacja cen transferowych – nowe obowiązki od 2016 / 2017 r.

W DNIU 27 PAŹDZIERNIKA 2015 R. ZOSTAŁA PODPISANA USTAWA O ZMIANIE USTAWY O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB FIZYCZNYCH, USTAWY O PODATKU DOCHODOWYM OD OSÓB PRAWNYCH ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW, WPROWADZAJĄCA SZEREG ZMIAN DOTYCZĄCYCH DOKUMENTOWANIA TRANSAKCJI POMIĘDZY PODMIOTAMI POWIĄZANYMI ORAZ TRANSAKCJI Z PODMIOTAMI MAJĄCYMI MIEJSCE ZAMIESZKANIA, SIEDZIBĘ LUB ZARZĄD NA TERENIE KRAJÓW STOSUJĄCYCH SZKODLIWĄ KONKURENCJĘ PODATKOWĄ (DALEJ JAKO: „RAJE PODATKOWE“). ZMIANY TE MAJĄ ISTOTNY WPŁYW ZARÓWNO NA KRYTERIA POWSTAWANIA OBOWIĄZKU SPORZĄDZANIA DOKUMENTACJI, JAK I NA JEJ MERYTORYCZNĄ ZAWARTOŚĆ. PRZEWAŻAJĄCA ICH CZĘŚĆ WEJDZIE W ŻYCIE Z DNIEM 1 STYCZNIA 2017 R. PODATNIKÓW DOKONUJĄCYCH TRANSAKCJI Z PODMIOTAMI POWIĄZANYMI ORAZ PODMIOTAMI Z RAJÓW PODATKOWYCH OBOWIĄZYWAĆ BĘDZIE NAWET TRZYPOZIOMOWA DOKUMENTACJA CEN TRANSFEROWYCH. NOWE PRZEPISY ZAKŁADAJĄ, ŻE OBOWIĄZEK DOKUMENTACYJNY BĘDZIE PROPORCJONALNY DO WIELKOŚCI PRZYCHODÓW PODATNIKA I RYZYKA ZANIŻENIA DOCHODÓW, OSIĄGANÝCH W WYNIKU TYCH TRANSAKCJI.

AMELIA JUZYSZYN

Od 2015 roku związana z kancelarią Russell Bedford. Zdobywała doświadczenie w kancelariach doradztwa podatkowego. Specjalizuje się w prawie podatkowym, w szczególności w tematyce cen transferowych.

Local file

Podatników, którzy spełnią podstawowe kryteria, tj. osiągną w poprzednim roku podatkowym przychody lub koszty w wysokości co najmniej 2.000.000 EUR w rozumieniu przepisów o rachunkowości oraz zrealizują w roku podatkowym transakcje lub zdarzenia mające tzw. istotny wpływ na poziom osiągniętych dochodów, obowiązującym będzie dokument Local file. Za transakcje mające istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika będzie się uznawać transakcje lub zdarzenia jednego rodzaju, których łączna wartość przekroczy w roku podatkowym równowartość min. 50.000 EUR (w przypadku podatników, których przychody w ubiegłym roku podatkowym przekroczyły 2.000.000 EUR i więcej obowiązywać będzie wyższy limit).

Dokument ten będzie podstawową formą dokumentacji cen transferowych. Dane, jakie będą musiały zostać w nim przedstawione to opis transakcji i innych zdarzeń (w tym umów o podziale kosztów i umów zarządzania płynnością pomiędzy podmiotami powiązаныmi), obejmujący m.in. rodzaj i przedmiot tej transakcji, dane finansowe wraz z przepływami pieniężnymi, wskazanie podmiotów powiązanych oraz opis przebiegu dokumentowanej transakcji, w tym wykonywanych funkcji, angażowanych aktywów (również pozabilansowych), kapitału ludzkiego i ponoszonych ryzyk. Ponadto, Local file będzie zawierał opis metody i sposobu kalkulacji dochodu (straty) podatnika wraz z uzasadnieniem ich wyboru. Należy wskazać, że zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami nie ma obowiązku przedstawiania ta-

kiego uzasadnienia w dokumentacji podatkowej.

Podatnicy będą również zobowiązani do przedstawienia swoich danych finansowych (z których będzie wynikało m.in., w jaki sposób dokumentowana transakcja wpłynęła na sprawozdanie finansowe), struktury organizacyjnej i zarządczej, realizowanej strategii gospodarczej, prowadzonej działalności oraz otoczenia konkurencyjnego. Do dokumentacji trzeba będzie dołączyć także dokumenty, takie jak np. umowy i porozumienia zawarte między podmiotami powiązany.

Podatnicy, których przychody lub koszty w poprzednim roku podatkowym przekroczyły 10.000.000 EUR, zobowiązani będą do uzupełnienia dokumentacji o analizę danych podmiotów niezależnych wraz z podsumowaniem istotnych założeń tej analizy (tzw. benchmark). Ponadto, gdy w roku podatkowym ich przychody lub koszty przekroczyły ww. próg, zobowiązani będą dołączenia do zeznania podatkowego sporządzanego za ten rok uproszczonego sprawozdania CIT-TP.

Dodatkowo, nowelizacja przepisów wskazuje konkretny termin sporządzenia dokumentacji podatkowej: do dnia upływu terminu dla złożenia zeznania podatkowego za dany rok podatkowy, a także wprowadza obowiązek złożenia w tym terminie do urzędu skarbowego oświadczenia o sporządzeniu kompletnej dokumentacji. Przedmiotowe oświadczenie o sporządzeniu kompletnej dokumentacji będzie dotyczyło jedynie Local File (nie będzie dotyczyło Master File i Domestic File).

Master file

Podmioty, które funkcjonują w strukturach grup kapitałowych i w roku podatkowym poprzedzającym rok podatkowy osiągnęły przychody lub poniosły koszty w rozumieniu przepisów o rachunkowości przekraczające 20.000.000 EUR, będą zobligowane do sporządzenia Master file (dokumentacji grupowej).

W tej części dokumentacja będzie zawierać informacje dotyczące grupy podmiotów powiązanych, a w szczególności: wskazanie podmiotu, który sporządził dokumentację, opis struktury organizacyjnej grupy, zasad wyznaczania cen transakcyjnych (polityka cen transakcyjnych), charakterystykę działalności prowadzonej przez grupę, opis wartości niematerialnych (posiadanych, tworzonych,

rozwijanych i wykorzystywanych przez grupę), opis sytuacji finansowej pomiędzy podmiotami tworzącymi grupę (zawierający sprawozdanie skonsolidowane grupy kapitałowej), a także opis zawieranych przez podmioty powiązane porozumień w sprawach podatku dochodowego z administracjami podatkowymi innych państw (tzw. APA). Master file może być sporządzany przez dowolny podmiot z danej grupy, natomiast odpowiedzialność za rzetelność sporządzenia dokumentacji będzie spoczywała po stronie podatnika, który taki dokument będzie przedkładał organom podatkowym.

Podatnik będzie zobligowany do sporządzenia Master file za rok podatkowy w takim samym terminie jak Local file, tj. do dnia złożenia zeznania podatkowego za ten rok podatkowy.

Domestic file (CbCR)

Spółki dominujące grup kapitałowych, których obroty skonsolidowane w poprzednim roku podatkowym przekroczyły równowartość 750.000.000 EUR będą zobowiązane do opracowania dokumentu Domestic file (tzw. Country by country report). Ten element dokumentacji podatkowej będzie zawierał najistotniejsze informacje nt. działania przedsiębiorstwa wielonarodowego w poszczególnych jurysdykcjach podatkowych, w których prowadzą działalność spółki danej grupy kapitałowej. Będą to m.in. informacje dotyczące podziału globalnego dochodu, należnych i zapłaconych podatków oraz niektórych wskaźników związanych z prowadzoną działalnością w poszczególnych krajach. Takie sprawozdanie podmioty będą zobowiązane przekazać do urzędu skarbowego w terminie 12 miesięcy od dnia zakończenia roku podatkowego. Przepisy w zakresie Domestic file weszły w życie 1 stycznia 2016 r., co oznacza, że pierwszy CbCR podatnicy będą musieli złożyć do 31 grudnia 2017 r.

Dokumentację zgodnie z powyższymi przepisami będą również musiały sporządzać podmioty prowadzące działalność poprzez zagraniczny zakład (zarówno polskie, jak i zagraniczne w szczególności w zakresie transakcji pomiędzy tymi podmiotami a ich zakładami), podmioty uzyskujące przychody z udziału w spółce niebędącej osobą prawną (gdy wartość wniesionych przez wspólników wkładów przekroczy 50.000 EUR, a wartość przychodów lub kosztów

tej spółki przekroczy w poprzednim roku podatkowym 2.000.000 EUR), a także podmioty zawierające umowy wspólnego przedsięwzięcia (limit 50.000 EUR będzie odnosił się do wartości wspólnego przedsięwzięcia). Przepisy dotyczące limitów warunkujących powstanie obowiązku dokumentacyjnego w przypadku transakcji z rajami podatkowymi nie uległy zmianie.

Należy również wskazać, że nowelizacja ustawy zmieni jedno z ważniejszych kryteriów warunkujących powstanie powiązań pomiędzy podmiotami. Od 1 stycznia 2017 r. poziom bezpośredniego lub pośredniego udziału w kapitale innego podmiotu, decydujący o istnieniu powiązań zostanie zwiększony z 5% do 25%.

Nie ulegnie zmianie przepis stanowiący o obowiązku przedłożenia dokumentacji na żądanie organów podatkowych lub organów kontroli skarbowej. Nadal będzie to termin 7 dni od doręczenia żądania. Zostanie wprowadzony jednak nowy przepis, który będzie zezwalał organom podatkowym lub organom kontroli skarbowej na wystąpienie do podatnika z żądaniem sporządzenia dokumentacji do transakcji, które nie przekraczają ustawowych progów, w przypadku gdy istnieje prawdopodobieństwo zaniżenia wartości transakcji lub zdarzeń w celu uniknięcia obowiązku sporządzenia dokumentacji. Podatnik będzie zobowiązany do przedłożenia takiej dokumentacji w terminie 30 dni od dnia doręczenia żądania.

Podsumowanie

Nowelizacja ustawy wprowadza szereg zmian związanych z dokumentacją cen transferowych. Ilość dodatkowych informacji, które podatnik będzie miał obowiązek zamieścić w dokumentacji, spowoduje nie tylko zwiększenie zakresu obowiązków osoby odpowiedzialnej za jej sporządzenie i znacznie wydłuży czas jej opracowywania, ale przede wszystkim zwiększy ryzyko w zakresie cen transferowych i potencjalnych sporów z organami podatkowymi. Z pewnością wiele spółek zostanie zmuszonych do zaangażowania profesjonalnych podmiotów celem sprostania nowym wymogom dokumentacyjnym. Przecież ani ustawa, ani rozporządzenia wykonawcze nie zawierają szczegółowych i praktycznych wskazówek dotyczących przygotowywania niektórych jej elementów np. analizy porównawczej.

Jednolity Plik Kontrolny

– dalsze prace Ministra Finansów

MINISTER FINANSÓW NADAL PRACUJE NAD PROJEKTEM WPROWADZENIA JEDNOLITEGO PLIKU KONTROLNEGO (JPK). NA STRONIE INTERNETOWEJ MINISTERSTWA FINANSÓW POJAWIŁY SIĘ ODPOWIEDZI NA PYTANIA, KTÓRE ZOSTAŁY ZADANE W TRAKCIE KONSULTACJI DOTYCZĄCYCH STRUKTUR JPK.

Dnia 8 marca 2016 r. na stronie internetowej Ministerstwa Finansów opublikowano tzw. struktury logiczne JPK, które od 1 lipca 2016 r. podatnicy będą musieli wypełniać i przedstawiać organom podatkowym. Struktur jest siedem, a dotyczą one: księgi rachunkowej, wyciągów bankowych, magazynów, ewidencji zakupu i sprzedaży VAT, faktur VAT, podatkowej księgi przychodów i rozchodów oraz ewidencji przychodów.

Minister Finansów wskazał, że nie ma możliwości zmiany terminu wprowadzenia JPK. Okres przejściowy na przygotowanie się do wprowadzenia JPK jest według Ministra Finansów bardzo długi i wynosi dla tzw. dużych przedsiębiorców aż pół roku, czyli od 1 stycznia do 30 czerwca 2016 r. JPK zacznie obowiązywać od 1 lipca 2016 r. dla przedsiębiorców, zatrudniających więcej niż 250 osób których obroty roczne przekraczają 50 mln EURO, i/lub których roczna suma bilansowa przekracza 43 mln EURO. Dla pozostałych czyli małych i średnich przedsiębiorców podtrzymano dwuletni okres przejściowy.

Organy podatkowe będą mogły prosić podatników o dane z plików JPK tylko w zakresie kontroli bądź czynności sprawdzających. Ponadto podkreśla się, że wszystkie dane gromadzone w toku postępowania kontrolnego podlegają tajemnicy skarbowej oraz regulacji zawartej w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. 1997, Nr 133, poz. 883 ze zm.). Minister Finansów wska-

zuje również, że do danych gromadzonych na podstawie art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. 1997, Nr 137, poz. 926 ze zm.) zostaną zastosowane wszystkie rozwiązania techniczne i organizacyjne stosowane dotychczas dla dowodów i deklaracji składanych drogą elektroniczną.

Wskazano również w czasie konsultacji, iż data początkowa i data końcowa plików „DataOd” i „DataDo” odnośnie siedmiu plików (wymienionych powyżej), które zostały poddane konsultacji w schemacie xml oznaczają początek i koniec okresu rozliczeniowego, którego dotyczy raportowania księgi i dowodów. Dla ksiąg oraz ewidencji będzie to zazwyczaj rok. Natomiast dla dowodów księgowych będą to okresy, w których dowody te zostały rozliczone.

Minister Finansów odniósł się również do problematyki struktury pliku dla ksiąg rachunkowych. Pierwszym omówionym zagadnieniem było księgowanie dokumentów zbiorczych w dzienniku – księdze głównej. Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. 1994, Nr 121, poz. 591 ze zm.; dalej ustawa o rachunkowości) podatnicy sporządzający sprawozdanie finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami ogłoszonymi w formie rozporządzeń Komisji Europejskiej, zwanymi dalej MSR, stosu-

ją przepisy ustawy o rachunkowości oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie, w zakresie nieuregulowanym przez MSR. Podatnicy stosują przepisy ustawy o rachunkowości dotyczące prowadzenia ksiąg rachunkowych, inwentaryzacji oraz ochrony danych, bowiem te zagadnienia nie są uregulowane w MSR.

W czasie konsultacji poruszono również kwestię dzielenia ksiąg rachunkowych na okresy krótsze niż miesiąc. Wskazano bowiem, że zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy o rachunkowości jednostki mają obowiązek sporządzać zestawienie obrotów i sald kont księgi głównej na koniec każdego okresu sprawozdawczego, jednak nie rzadziej niż na koniec miesiąca. W tym zestawieniu znajdą się również obroty narastająco od początku roku obrotowego. Dzielenie ksiąg na okresy krótsze niż miesiąc powinno być poprzedzone analizą niezbędności takiego rozwiązania. Organy podatkowe nie będą żądać uzyskania takich zbiorów, jeśli nie będzie przewidywała tego standardowa funkcjonalność systemu księgowego wykorzystywanego przez podatnika.

Minister Finansów odniósł się także do ewidencji faktur, paragonów oraz not księgowych, wskazując, że prawidłowo prowadzona ewidencja powinna zawierać zarówno faktury jak i paragony oraz noty księgowe, o ile są one przez podatnika wystawiane.

W przypadku stosowania przez podatnika procedury MOSS oraz „zagranicznych” stawek VAT nie jest uza-

sadnione wprowadzanie ich do JPK podkreślił Minister Finansów. System MOSS czyli Mini One Stop Shop, wskazany w art. 130d ust. 1 oraz art. 134 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. podatku od towarów i usług (Dz. U. 2004, Nr 54, poz. 535 ze zm.; dalej ustawy o VAT) odnosi się do podatników oraz podmiotów zidentyfikowanych na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT. Podatnicy ci są obowiązani do prowadzenia w postaci elektronicznej ewidencji transakcji objętych procedurą szczególną rozliczania VAT wskazaną w art. 63c rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L z 23.3.2011, s. 1, ze zm.). Ewidencja w systemie MOSS powinna zawierać m.in. zastosowaną stawkę VAT (art. 63c ust. 1 pkt 4 rozporządzenia 282/2011). Przedmiotowa ewidencja w ramach

tzw. procedury unijnej powinna być udostępniona przez podatnika za pomocą środków komunikacji elektronicznej na każde żądanie państwa członkowskiego identyfikacji oraz państwa członkowskiego konsumpcji (art. 130d ust. 2 ustawy o VAT). Analogicznie w przypadku tzw. procedury nieunijnej ewidencja powinna być udostępniona przez podmiot zagraniczny drogą elektroniczną na każde żądanie państwa członkowskiego identyfikacji oraz państwa członkowskiego konsumpcji.

Bardzo ważnym zagadnieniem jest również JPK dla podmiotów niemających w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności a zarejestrowanych w Polsce jako podatnicy VAT. Podkreśla się bowiem, że ani przepisy art. 193a oraz 274c Ordynacji podatkowej według stanu prawnego od dnia 1 lipca 2016 r., jak również

normy zawarte w ustawie o VAT nie zawierają żadnych przesłanek do przyjęcia wniosku, aby JPK miał dotyczyć tylko podmiotów posiadających w kraju siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności. Należy zauważyć, iż z wykonywaniem na terytorium kraju czynności podlegających opodatkowaniu VAT, z tytułu których podatnik zobowiązany jest do rozliczenia podatku należnego, bezpośrednio wiąże się obowiązek prowadzenia ewidencji zgodnie z art. 109 ust. 3 ustawy o VAT.

Pierwsze kontrole pojawią się w lipcu wobec tego na efekty pracy Ministra Finansów nadal musimy poczekać. Zmiany te są korzystne głównie dla organów podatkowych, które będą mogły zbadać prowadzone przez podatnika księgi w wersji elektronicznej a na podatnika nakłada dodatkowe obowiązki z dostosowaniem swojego systemu księgowego do wymogów struktur JPK.

MONIKA MICHALAK

Konsultant podatkowy w Russell Bedford Poland. Absolwentka Wydziału Prawa i Administracji w Toruniu. Z Russell Bedford związana od początku 2016 roku. Doświadczenie zdobywała w Krajowej Informacji Podatkowej, sądach i kancelariach. Specjalizuje się w podatku od towarów i usług.

Doradcy podatkowi od 20 lat z troską o finanse podatników i budżet państwa

„W POLSCE NIE ISTNIEJE SYSTEM PODATKOWY - MAMY TYLKO ZBIÓR PRZYPADKOWYCH, CZĘSTO ZMIENIANYCH USTAW, KTÓRYCH NIE MOŻNA OKREŚLIĆ TYM MIANEM. W TROSCE O FINANSE PAŃSTWA I DLA DOBRA PODATNIKÓW TRZEBA NAPISAĆ USTAWY PODATKOWE OD NOWA LIKWIDUJĄC DOTYCHCZASOWY BAŁAGAN LEGISLACYJNY „ - MÓWI PROF. JADWIGA GLUMIŃSKA-PAWLIC, PRZEWODNICZĄCA KRAJOWEJ RADY DORADCÓW PODATKOWYCH. JEJ ZDANIEM TRZEBA TO ZROBIĆ JAK NAJSZYBCIEJ, A KIDP JEST GOTOWA W TAKICH PRACACH UCZESTNICZYĆ, CZEKA TYLKO NA SYGNAŁ. TYM BARDZIEJ, ŻE DORADCY PODATKOWI JAKO PRAKTYCY MAJĄ TAKŻE WSPARCIE ZE STRONY ŚWIATA NAUKI, BOWIEM PRZY KRDP DZIAŁA RADA NAUKOWA ZŁOŻONA Z PROFESORÓW PRAWA FINANSOWEGO.

Usługi doradztwa podatkowego były jedną z konsekwencji zmian ustrojowych w 1989 roku, gdy samoopodatkowanie wyparło administracyjne decyzje organów podatkowych. W 1990 roku powstały pierwsze kancelarie podatkowe, w 1996 roku uchwalono Ustawę o doradztwie podatkowym, w sześć lat później odbył się I Krajowy Zjazd Doradców Podatkowych. A dziś obchodzimy skromny jubileusz - 20-lecie istnienia w Polsce zawodu doradcy podatkowego.

Doradztwo podatkowe zawodem otwartym

W Polsce zawód doradcy podatkowego jest zawodem otwartym, dostępnym dla absolwentów wszystkich wyższych uczelni, bez względu na ukończony kierunek studiów. Zdobyte uprawnień poprzedza jednak dwuetapowy egzamin przed Państwową Komisją ds. Doradztwa Podatkowego przy Ministrze Finansów. Po złożeniu uroczystego ślubowania i uzyskaniu wpisu na listę doradców podatkowych nadawany jest chroniony prawem tytuł zawodowy doradcy podatkowego. Z tą chwilą można rozpocząć wykonywanie zastrzeżonych ustawą czynności doradztwa podatkowego, gwarantując swoim klientom fachową i profesjonalną obsługę. Zawód doradcy jest zawodem zaufania publicznego, trudnym i odpowiedzialnym, a samorząd zawodowy stoi na straży le-

galizmu i etyki zawodowej, dbając o przestrzeganie obowiązujących standardów i stałe podnoszenie kwalifikacji oraz uzupełnianie wiedzy poprzez system szkoleń.

Doradca podatkowy to znacznie więcej niż księgowy

KIDP zapewnia, że każdy przedsiębiorca, który od samego początku działalności gospodarczej zdecyduje się na stałą współpracę z jej przedstawicielami, może być pewny, że uniknie sporów z fiskusem, surowych kar za nieprawidłowości podatkowe, a nawet bankructwa. Doradcy podatkowi nie dziwią się organizacjom przedsiębiorców, które od dawna alarmują, że skomplikowane, zmienne i różne interpretowane przepisy prawa są dla nich zmorą, która skutecznie utrudnia prowadzenie biznesu w Polsce.

„Przebijając się przez gąszcz przepisów, doradcy podatkowi mogą zapewnić klientom dobrze pojmowaną optymalizację podatkową - wskazując zgodne z prawem rozwiązania - oraz spokój i bezpieczeństwo” - podkreśliła prof. Glumińska - Pawlic.

Tajemnica zawodowa

Doradcy podatkowi zapewniają także pełną poufność uzyskanych informacji, bowiem przed uzyskaniem tytułu zawodowego ślubują: „przysięgam, że (...)poznane

w związku z wykonywaniem zawodu fakty i informacje zachowam w tajemnicy wobec osób trzecich”.

Tylko sąd może zwolnić doradcę podatkowego z obowiązku zachowania tajemnicy swojego klienta i tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla wymiaru sprawiedliwości. Stąd też doradcy nie boją się występować w obronie swoich uprawnień przed sądami powszechnymi, jeśli uważają, że przesłuchanie ich w charakterze świadka w sprawie cywilnej czy karniej, prowadzonej przeciwko ich klientom może naruszać tajemnicę zawodową.

Doradca podatkowy i jego klienci

Doradca podatkowy może prowadzić za klienta jego księgi podatkowe, w tym rachunkowe oraz ewidencje i rejestry, sporządzać zeznania i deklaracje, ale przede wszystkim może reprezentować go jako profesjonalny pełnomocnik w sporach przed organami podatkowymi, skarbowymi oraz przed sądami administracyjnymi. Może również rozliczać należności publicznoprawne (np. składki ZUS) oraz prowadzić obsługę kadrowo-płacową. Jest także przygotowany do wspierania podmiotów, które chcą korzystać z pomocy publicznej dla przedsiębiorców, a także z funduszy unijnych, gwarantując ich prawidłowe rozliczenie.

„Prawo podatkowe ma służyć zabezpie-

czeniu interesów finansowych państwa, co oznacza, że wkracza ono w święte prawo własności i narusza interesy podatnika, nakazując mu dzielenie się z fiskusem owocami jego pracy. Obowiązkiem doradcy podatkowego działającego zgodnie z prawem jest więc godzenie tych interesów i poszukiwanie kompromisu pomiędzy interesem publicznym a indywidualnym interesem podatnika”. W stosunku prawnopodatkowym państwo jest zawsze silniejsze od podatnika - podkreśla prof. Glumińska-Pawlic, zatem doradca powinien go wspierać swoją wiedzą, by ponosił on ciężary publicznoprawne w wysokości określonej przepisami prawa, wybierając najkorzystniejszą dla niego formę i co za tym idzie - wysokość opodatkowania. Brak wiedzy podatnika, a nie opór podatkowy jest często przyczyną podejmowania niewłaściwych decyzji gospodarczych i sporów z organami podatkowymi. Niski poziom świadomości podatkowej polskiego społeczeństwa, a także stopień skomplikowania przepisów podatkowych powodują konieczność korzystania z usług doradcy - i taka była od początku koncepcja tego zawodu.

Z okazji 20-lecia istnienia w Polsce zawodu doradcy podatkowego KIDP stawia sobie za cel dalsze promowanie tej profesji jako zawodu zaufania publicznego w wielu środowiskach i uświadamianie przedsiębiorcom jego rangi. Jako przykłady takich działań prof. Glumińska-Pawlic wskazała zawarcie porozumienia z „Pracodawcami RP” i udział w pracach powołanego przez nich Komitetu Podatkowego oraz udział przedstawicieli samorządu w wielu konferencjach i spotkaniach biznesowych.

„Spotykam się tam ze zrozumieniem istoty naszego zawodu, uświadomieniem sobie, że każdy uczciwy podatnik, który ma u swego boku doradcę podatkowego czuje się pewniej, bo wie, że będzie mu on towarzyszył w rozwiązywaniu problemów i godnie go reprezentował nawet przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, a jeśli zajdzie taka potrzeba - także przed TSUE” - podkreśliła.

KIDP od lat stara się o rozszerzenie uprawnień doradców o możliwość reprezentowania podatników w sprawach karnych skarbowych oraz z zakresu ubezpieczeń społecznych przed sądami powszechnymi. Jednak zamiast spodziewanego przez samorząd zawodowy rozszerzenia uprawnień, nastąpiło jego

zawężenie, gdyż po deregulacji zawodów w 2014 roku, nastąpiło uwolnienie niektórych czynności zastrzeżonych dotychczas dla doradców i dziś księgi podatkowe może prowadzić każdy, bez jakichkolwiek kwalifikacji. Trudno pogodzić się z tym, że Państwo w imię populizmu i otwarcia dostępu do niektórych zawodów tak łatwo oddało w nieprofesjonalne ręce księgi, na podstawie których dopiero można ustalić prawidłową podstawę opodatkowania. To samo dotyczy deklaracji podatkowych, które wypełniać mogą wszyscy, ale skutki nieprawidłowości odczuwają podatnicy, którzy zwabieni niską ceną usług zawierzą amatorom nieposiadającym nawet zawartej umowy ubezpieczeniowej OC, która dla doradców podatkowych jest obowiązkiem.

„Dzisiaj każdy może wywiesić szyld, że prowadzi księgowość i oferować bardzo niskie ceny”. Prof. Glumińska-Pawlic uważa, że skutki deregulacji zawodów odczuwają także biegli rewidenci, radcowie prawni i adwokaci i według niej to ostatni dzwonek, żeby szybko podjąć działania naprawcze. Zezwolenie na to, by prowadzenie ksiąg i ewidencji podatkowych oraz sporządzania zeznań i deklaracji podatkowych przestało być czynnością zastrzeżoną do wykonywania przez przedstawicieli zawodów zaufania publicznego powoduje, że te fundamentalne dla bezpieczeństwa finansów publicznych czynności pozostają poza jakimkolwiek nadzorem publicznym i są wykonywane przez dowolne podmioty - bez względu na ich reputację, posiadane kwalifikacje zawodowe i etyczne. „Zniesienie ograniczeń w wykonywaniu zawodu doradcy podatkowego, które chroniły zarówno interes publiczny, jak i interes obywateli to świadoma zgoda na uszczuplanie należności budżetowych” - powiedziała.

Konieczne zmiany

Potrzeba pilnych zmian wynika według prof. Glumińskiej-Pawlic przede wszystkim z tego, że „prawo podatkowe jest w rozsypce i ma dzisiaj charakter patchworkowy”.

„W mętnej wodzie dobrze się łowi, pytanie tylko kto i co chce złowić” - podkreśliła. Jej zdaniem „władza powinna powołać zespół specjalistów z zakresu legislacji i po dyskusjach w gronie polskich ekspertów - prawników i ekonomistów - przyjąć teksty takich ustaw podatkowych, które będą tworzyły system i nie będą w najbliższych

latach nowelizowane pod wpływem doraźnych potrzeb”.

Jednocześnie wyraziła gotowość samorządu zawodowego do udziału w takich pracach. „Dotychczas żaden z klubów parlamentarnych nie zwrócił się do Izby o radę czy ocenę planowanych zmian na tle obowiązującego w Polsce systemu prawa (cywilnego, gospodarczego, karnego itd.), a problem polega na tym, że w prawie jak w dominie - jedna zmiana pociąga za sobą konsekwencje, których niefachowiec nie potrafi przewidzieć. Opiniowanie projektów aktów prawnych to jedno z zadań naszego samorządu, które realizujemy non profit” - podkreśliła. Brak takich konsultacji z doradcami podatkowymi jest jej zdaniem efektem „ulegania stereotypom”. „Ostatnio słyszałam jak jeden z polityków powiedział o doradcach podatkowych, że są to ci, którzy pomagają przedsiębiorcom oszukiwać budżet państwa. Jeśli zatem przedstawiciele władz tak mówią, to co mogą myśleć inni?” - zapytała retorycznie prof. Glumińska-Pawlic.

Chronione przed deregulacją zawody zwierają szeregi. KIDP sygnowała Porozumienia Zawodów Prawniczych oraz podpisała umowę o współpracy z Krajową Izbą Biegłych Rewidentów. Przedstawiciele samorządu zawodowego doradców podatkowych ściśle współpracują również ze środowiskiem akademickim i angażują się w akcje edukacyjne oraz uświadamiające o zagrożeniach wynikających z braku znajomości przepisów prawa podatkowego.

„Zachłysłeniśmy się niektórymi pomysłami zagranicznymi, jednak najwyższy czas powrócić do polskiej rzeczywistości i połączyć siły. My już to robimy w wielu naszych kancelariach, gdzie razem pracują polscy doradcy podatkowi, biegli rewidenci, radcowie prawni i adwokaci, bowiem wspólnie możemy być jeszcze bardziej skuteczni” - powiedziała przewodnicząca KIDP.

Profesja z przyszłością

Przewiduje się, że nie tylko polskie firmy, ale i polskie rodziny będą coraz chętniej korzystać z porad doradców podatkowych, podobnie jak z porad lekarza rodzinnego. Od dawna tak jest w innych państwach UE, m.in. w Holandii. W Polsce jest teraz 8793 doradców podatkowych, podczas gdy na przykład w Niemczech dziesięćkrotnie więcej.

Źródło: Kurier PAP - www.kurier.pap.pl

O efektywnym braku współpracy międzynarodowej w sprawach podatkowych z jurysdykcjami offshore – część 2

ZGODNIE Z BRZMIENIEM ART. 5 PKT 2 UMOWY MODELOWEJ OECD W SYTUACJI, GDY INFORMACJE BĘDĄCE W POSIADANIU UMAWIAJĄCEGO SIĘ PAŃSTWA NIE SĄ WYSTARCZAJĄCE DO UDZIELENIA INFORMACJI ŻĄDANYCH PRZEZ DRUGIE UMAWIAJĄCE SIĘ PAŃSTWO, PAŃSTWO UDZIELAJĄCE TYCH INFORMACJI MA OBOWIĄZEK ZEBRAĆ WSZELKIE INFORMACJE, KTÓRE MOŻE UZYSKAĆ ZGODNIE ZE SWYM PRAWEM KRAJOWYM, ABY UDZIELIĆ ŻĄDANYCH PRZEZ TO DRUGIE PAŃSTWO INFORMACJI, NAWET GDY NIE POTRZEBUJE TYCH INFORMACJI DLA SWYCH WŁASNYCH CELÓW PODATKOWYCH.

Wedle zaś postanowień art. 5 pkt 4 Umowy Modelowej OECD obowiązek wymiany informacji dotyczy nie tylko informacji będących w posiadaniu bądź możliwych do uzyskania przez organy władzy umawiających się państw (terytoriów), ale również informacji posiadanych przez banki, inne instytucje finansowe oraz każdą osobę działającą jako agent lub powiernik, a także informacji dotyczących własności przedsiębiorstw, spółek, funduszy, fundacji i innych osób. Z powyższych przepisów wynika zatem szeroki zakres wymiany informacji, a co więcej obejmuje on także informacje będące w posiadaniu agentów i powierników. Teoretycznie zatem powyższe przepisy mogłyby być podstawą do pozyskania informacji o spółkach międzynarodowych inkorporowanych w państwach (terytoriach), które zawarły z państwem wnioskującym o te informacje umowę dwustronną wzorowaną na Umowie Modelowej OECD. Informacje te mogłyby zatem obejmować strukturę własnościową i zarządczą tych spółek, w tym dane ich rzeczywistego beneficjenta. Powyższy szeroki zakres wymiany informacji jest jednak niwelowany ograniczeniami wynikającymi z wewnętrznego prawodawstwa umawiających się państw (terytoriów), które musi zezwalać na przekazywanie takich informacji orga-

nom innych (umawiających się) państw.

Zgodnie bowiem z postanowieniami art. 2 Umowy Modelowej OECD umawiające się państwo nie jest obowiązane udzielać informacji, które ani nie są w posiadaniu jego władz, ani w posiadaniu bądź pod kontrolą osób podlegających terytorialnej jurysdykcji tego państwa. Wedle zaś postanowień art. 5 pkt 3 Umowy Modelowej OECD umawiające się państwo ma obowiązek udzielić drugiemu umawiającemu się państwu żądanych informacji w zakresie dopuszczalnym na gruncie regulacji swego prawa krajowego. Z kolei wedle postanowień art. 7 pkt 1 Umowy Modelowej OECD, umawiające się państwo ma prawo odmówić udzielenia żądanej informacji, jeżeli jej uzyskanie nie jest możliwe na gruncie prawa krajowego tego państwa. Powyższe regulacje odwołując się wprost do prawa krajowego jurysdykcji offshore, dają im możliwość takiego kształtowania swego wewnętrznego ustawodawstwa, aby jakkolwiek realna wymiana informacji dotycząca spółek międzynarodowych inkorporowanych na ich terytoriach nie mogła mieć miejsca. Jeżeli bowiem prawo krajowe umawiającego się państwa (terytorium) ogranicza zakres informacji, które mogą być uzyskane przez władze krajowe

tego państwa (terytorium) oraz przekazane właściwym organom innego umawiającego się państwa, to ograniczenia te nie jako ex lege znajdują zastosowanie także na gruncie Umowy Modelowej OECD oraz zawieranych na jej podstawie dwustronnych umów o wymianie informacji w sprawach podatkowych. Dodatkowo wedle regulacji art. 7 ust. 1 - 4 Umowy Modelowej OECD umawiające się państwa (terytoria) nie są obowiązane do:

- udzielenia informacji stanowiących jakkolwiek tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo jakikolwiek tryb działalności przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem, że informacje objęte zakresem przedmiotowym umowy nie będą tylko z powodu tego faktu traktowane jak tego typu tajemnica lub tryb działalności,
- uzyskania i dostarczenia informacji, która ujawnia informacje poufne w relacjach między klientem a adwokatem, radcą lub innym prawnie dozwolonym reprezentantem, w przypadku gdy takie informacje zostały wytworzone w celu poszukiwania lub świadczenia porady prawnej lub wytworzone w celu użycia w istniejącym lub rozważanym postępowaniu,
- udzielenia informacji, gdy wniosek o ich udzielenie został sporządzony niezgodnie z umową,
- udzielania informacji w przypadku, gdy ujawnienie żądanej informacji byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

Niezależnie od powyższych ograniczeń już samo wystąpienie przez jedno umawiające się państwo z wnioskiem o udzielenie informacji dla celów podatkowych musi być poprzedzone spełnieniem określonych warunków formalnych. Zgodnie z postanowieniami art. 5 ust. 5 Umowy Modelowej OECD państwo wnioskujące o udzielenie informacji dla celów podatkowych powinno zawrzeć we wniosku:

- informacje o charakterze identyfikacyjnym,
- przesłanki wskazujące, że żądane informacje znajdują się w posiadaniu

wezwanego państwa lub że są w posiadaniu lub pod kontrolą osoby podlegające jurysdykcji tego państwa,

- oświadczenie, że wniosek ten jest zgodny z prawem i praktyką administracyjną państwa wnioskującego oraz że jeśli żądana informacja znajdowałaby się w posiadaniu państwa wnioskującego, to właściwa władza tego państwa mogłaby uzyskać tę informację na gruncie swego prawa i praktyki administracyjnej,
- oświadczenie, że państwo wnioskujące wykorzystało wszelkie środki dostępne na jego terytorium w celu uzyskania żądanych informacji, z wyjątkiem tych, które spowodowałyby powstanie niewspółmiernych trudności.

Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 5 ust. 6 Umowy Modelowej OECD odpowiednie władze umawiających się państw są obowiązane udzielać sobie żądanych na gruncie Umowy Modelowej OECD informacji tak szybko, jak jest to możliwe. W celu zapewnienia szybkiej odpowiedzi, właściwe władze umawiających się państw mają obowiązek:

- potwierdzić na piśmie otrzymanie żądania udzielenia informacji oraz powiadomić odpowiednią władzę umawiającego się państwa, które wystąpiło z wnioskiem o udzielenie tych informacji o ewentualnych brakach we wniosku w terminie 60 dni od daty otrzymania tego wniosku,
- jeżeli umawiające się państwo nie może uzyskać i udzielić żądanych informacji w terminie 90 dni od daty otrzymania wniosku, w tym także, gdy dostarczenie żądanej informacji napotyka przeszkody bądź gdy umawiające się państwo odmawia udzielenia tych informacji, państwo to ma obowiązek niezwłocznie poinformować drugie umawiające się państwo, które wystąpiło z żądaniem udzielenia tych informacji, wskazując przyczyny tej niemożności oraz charakter przeszkód bądź powody odmowy spełnienia powyższego żądania.

Wedle brzmienia regulacji art. 6 pkt 1

Umowy Modelowej OECD umawiające się państwo (terytorium) może zezwolić odpowiednim władzom drugiego umawiającego się państwa na wjazd na swoje terytorium w celu przesłuchania osób i dokonania nagrań, po uzyskaniu pisemnej zgody osób, których czynności te mają dotyczyć. Powyższa regulacja nie nakłada zatem na państwa (terytoria) stosujące szkodliwą konkurencję podatkową obowiązku wyrażenia zgody na uczestnictwo przedstawicieli administracji podatkowej drugiego umawiającego się państwa w powyższych czynnościach. Praktyczne znaczenie tej regulacji jest zatem marginalne. Raje podatkowe niechętnie wyzbywają się swych atrybutów zapewniających im obecną pozycję na arenie międzynarodowej. Jednym z tych atrybutów nadal jest swoiste embargo informacyjne w zakresie wymiany informacji i pomocy prawnej z innymi państwami. Co więcej, wskazać należy, iż aby przepis art. 6 pkt 1 Umowy Modelowej OECD znalazł praktyczne zastosowanie, osoby, których czynności wskazane w tym przepisie dotyczą muszą wyrazić na to pisemną zgodę, czego nie sposób zasadnie oczekiwać. W przeciwnym razie umawiające się państwo (terytorium) samo dokona tych czynności, a uzyskane w ich toku informacje przekaże odpowiedniej władzy drugiego umawiającego się państwa. W tym miejscu na szczególną uwagę zasługuje tryb w jakim na gruncie prawa lokalnego jurysdykcje offshore, ale także szereg innych państw stosujących określone preferencje podatkowe, pozyskują informacje, o które wnioskują inne państwa. Dotyczy to nie tylko umów dwustronnych zawieranych w oparciu o Umowę Modelową OECD, ale także umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Jurysdykcje te otrzymawszy wnioski od innego umawiającego się państwa, przekazują otrzymane pytania do podmiotu (spółki), którego pytania te dotyczą, a następnie otrzymane odpowiedzi i kopie stosownych dokumentów, przekazują jako własne odpowiedzi oraz pozyskane przez siebie dokumenty odpowiednim organom państwa - wnioskodawcy. W ten sposób polskie organy podatkowe, podobnie jak organy podatkowe innych państw, otrzymują w trybie przewidzianym w umowach wzorowanych na Umowie Modelowej

OECD oraz niekiedy także w trybie określonym w umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania informacje de facto dostarczone przez podmioty (spółki), których działalność jest przedmiotem wniosku, a jedynie technicznie przekazane przez organa podatkowe drugiego umawiającego się państwa (terytorium). Co więcej, podmioty te znając zakres i treść pytań objętych wnioskiem, udzielając odpowiedzi, które nie podlegają weryfikacji ze strony lokalnego fiscusa, wywierają realny wpływ na wynik postępowań w sprawach podatkowych prowadzonych w innych państwach, w tym w Polsce. Powyższe status quo jest jednym z wielu dowodów na negatywne konsekwencje braku korelacji międzynarodowych umów podatkowych z prawem krajowym umawiających się państw (terytoriów). Międzynarodowe umowy podatkowe są bowiem zawierane bez uwzględniania wpływu prawa krajowego umawiających się państw (terytoriów) na zakres zastosowania pierwszych z ww. umów. W przypadku umów o unikaniu podwójnego opodatkowania najczęściej prowadzi to do podwójnego nieopodatkowania danej kategorii dochodu, zaś w przypadku umów o wymianie informacji w sprawach podatkowych powoduje to daleko idące ograniczenia współpracy umownej umawiających się stron.

Na uwagę zasługuje fakt, iż zdecydowana większość oaz podatkowych nie zmieniła swych wewnętrznych ustawodawstw wraz z rozpoczęciem procesu zawierania dwustronnych umów wzorowanych na Umowie Modelowej OECD. Już wcześniej, niekiedy nawet od lat 30-tych XX w. jurysdykcje te nie posiadały żadnych wewnętrznych regulacji pozwalających pozyskać informacje o rzeczywistych beneficjentach spółek międzynarodowych

zlokalizowanych na ich terytoriach, posiadanych przez te spółki rachunkach bankowych, dokonywanych transakcjach czy kierunkach przepływów finansowych. Poprzez powyższe ograniczenie przez państwa (terytoria) stosujące szkodliwą konkurencję podatkową swego władztwa w odniesieniu do spółek międzynarodowych inkorporowanych na ich terytoriach, jurysdykcje te eliminują niekorzystne z ich perspektywy przepisy umów o wymianie informacji w sprawach podatkowych, których są stroną. W efekcie umowy o wymianie informacji w sprawach podatkowych zawarte z państwami (terytoriami) stosującymi szkodliwą konkurencję podatkową jedynie w niewielkim stopniu realizują swą funkcję. Jedynie nieliczne jurysdykcje offshore wprowadziły w swym wewnętrznym prawie krajowym regulacje nakładające na spółki międzynarodowe wymogi dokumentacyjne, w szczególności zaś wymóg prowadzenia choćby uproszczonej księgowości. Brak takich obowiązków jest zaś równoznaczny z efektywnym brakiem współpracy międzynarodowej ze strony danej jurysdykcji. Skoro bowiem dane państwo (terytorium) mające status jurysdykcji offshore nie ma możliwości pozyskania jakichkolwiek danych o spółkach międzynarodowych inkorporowanych na jego terytorium, to ograniczenia te znajdują zastosowanie w międzypaństwowych relacjach tego państwa (terytorium). Podsumowując stwierdzić należy, iż dopóki raje podatkowe nie wprowadzą w swym wewnętrznym ustawodawstwie obowiązków dokumentacyjno-ewidencyjnych spójnych ze standardami przyjętymi w państwach zachodnioeuropejskich i północnoamerykańskich, dopóty współpraca międzynarodowa w zakresie wymiany informacji i pomocy prawnej z tymi jurys-

dykcjami nie będzie realnie funkcjonować. Ograniczenia wynikające z postanowień art. 5 pkt 3 oraz art. 7 pkt 1 Umowy Modelowej OECD, a w konsekwencji zawartych w oparciu o nią umów dwustronnych, powodują, że charakter i zakres współpracy międzypaństwowej z państwami (terytoriami) stosującymi szkodliwą konkurencję podatkową nie jest adekwatny do intencji międzynarodowej społeczności i nie pozwala na efektywne pozyskiwanie informacji dla celów podatkowych z tych terytoriów. Ponadto, spółki offshore nie są w zdecydowanej większości struktur międzynarodowego unikania opodatkowania wykorzystywane w bezpośredniej relacji z polską jednostką. Najczęściej bowiem pomiędzy spółką polską a spółką offshore wykorzystywana jest jednostka z jednego z państw członkowskich Unii Europejskiej o anglosaskim systemie prawnym. Spółka pośrednicząca ma, co do zasady, pełną strukturę powierniczą, dzięki czemu faktyczne powiązania pomiędzy polską jednostką, a spółką pośredniczącą i spółką offshore nie są możliwe do ustalenia przez polskie organa podatkowe. W efekcie organy polskiego aparatu skarbowego nie mają podstaw prawnych, aby wnioskować o informacje dotyczące relacji i obrotu pomiędzy spółką pośredniczącą a spółką offshore, jako że informacje te pod względem formalnoprawnym nie dotyczą polskiego podatnika, ani realizowanego przez niego obrotu, zaś faktycznie istniejących powiązań nie sposób ustalić. Tym bardziej więc praktyczne zastosowanie umów o wymianie informacji w sprawach podatkowych, wzorowanych na Umowie Modelowej OECD jest marginalne. Źródło: „Międzynarodowe unikanie opodatkowania dochodu i jego regulacje w prawie polskim” Difin SA

DR RAFAŁ NAWROT

Od 2011 roku pełni funkcję Partnera Zarządzającego w Russell Bedford Poland. Doktor nauk prawnych, doradca podatkowy, absolwent Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2006 - 2011 pracował dla polskich i międzynarodowych firm doradztwa podatkowego. Prelegent szkoleń oraz wykładowca na Podyplomowych Studiach Prawa Podatkowego Uniwersytetu Warszawskiego, a także autor ponad 60 publikacji naukowych z zakresu polskiego i międzynarodowego prawa podatkowego, w tym 8 książek o tematyce prawno-podatkowej. Specjalizuje się w problematyce międzynarodowego prawa podatkowego, unikania opodatkowania, krajowych i transgranicznych restrukturyzacji prawnych oraz podatkowych.

Szkolenia wyjazdowe
POŁĄCZ NAUKĘ Z RELAKSEM NA MAZURACH LUB NAD MORZEM

SZKOLENIA WYJAZDOWE PROPONOWANE SĄ WYMAGAJĄCYM FIRMOM, KTÓRE OPRÓCZ NABYCIA PRAKTYCZNEJ WIEDZY Z ZAKRESU AKTUALNYCH PRZEPISÓW I ZMIAN W PODATKACH, KADR I PŁAC, PRAWIE CZY RACHUNKOWOŚCI, CHCĄ ZAPEWNIĆ SWOIM PRACOWNIKOM MOŻLIWOŚĆ REGENERACJI I NABRANIA SIŁ DO DALSZEJ OWOCNEJ PRACY.

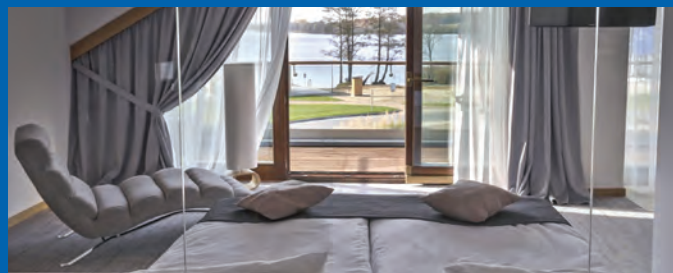
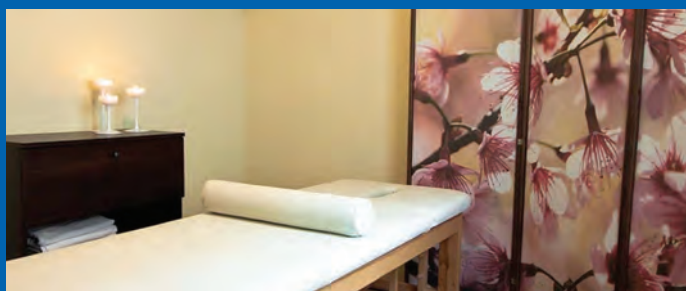
NAJBLIŻSZE SZKOLENIA WYJAZDOWE:

Nowa dokumentacja podatkowa cen transferowych w oparciu o regulacje obowiązujące od 1 stycznia 2016 r. / 1 stycznia 2017 r. – Praktyczne warsztaty 2 dniowe
Gdańsk, Hotel Qubus, 30 maj - 1 czerwiec 2016, cena: 1899 zł + VAT

Prawo pracy i ZFŚS z uwzględnieniem zmian obowiązujących w 2016 r. – aspekty praktyczne
Gdańsk, Hotel Qubus, 30 maj - 1 czerwiec 2016, cena: 1899 zł + VAT

Przegląd podatkowy 2016 – VAT, CIT i Ordynacja Podatkowa po zmianach
Siła k. Olsztyna, Hotel Marina Golf Club, 27 - 29 czerwiec 2016, cena: 1899 zł + VAT

Rozliczanie wynagrodzeń w praktyce
Siła k. Olsztyna, Hotel Marina Golf Club, 27 - 29 czerwiec 2016, cena: 1899 zł + VAT

WIĘCEJ: SZKOLENIA.RUSSELLBEDFORD.PL – ZAKŁADKA WYJAZDOWE!

Zastosowanie skargi pauliańskiej do czynności prawnych w ramach transakcji restrukturyzacyjnych

ZGODNIE Z OGÓLNA ZASADĄ PRAWA CYWILNEGO, DŁUŻNIK ODPOWIADA ZA ZOBOWIĄZANIA CAŁY SWOIM MAJĄTKIEM, JAKI POSIADA W CHWILI WYMAGALNOŚCI WIERZYTELNOŚCI. SAMO ZACIĄGNIĘCIE ZOBOWIĄZANIA NIE OGRANICZA JEDNAK W ŻADEN SPOSÓB UPRAWNIENI DŁUŻNIKA DO ROZPORZĄDZENIA SKŁADNIKAMI JEGO MAJĄTKU, A ZATEM TO WIERZCIEL PONOSI RYZYKO NIETYCZALNOŚCI DŁUŻNIKA.

Pomocna w takiej sytuacji może być przewidziana przez ustawodawcę instytucja skargi pauliańskiej, wywodząca się jeszcze z prawa rzymskiego (*actio Pauliana*), która stanowi instrument coraz częściej wykorzystywany przez wierzycieli niemożących zaspokoić się z majątku dłużnika. Coraz częściej jest ona też wykorzystywana w przypadku, gdy dojdzie do „serii rozporządzeń” danym składnikiem majątku nie tylko w stosunkach stricte cywilnoprawnych, ale również w różnego typu transakcjach restrukturyzacyjnych.

Skarga pauliańska to szczególnego rodzaju instytucja prawa cywilnego uregulowana w art. 527-534 Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.), która daje uprawnienia wierzycielowi w sytuacji, gdy dłużnik zbywa składniki swojego majątku, w skutek czego staje się on niewypłacalny albo staje się niewypłacalny w wyższym stopniu („czynności prawne dokonane z pokrzywdzeniem wierzyciela”). Innymi słowy, jeśli przed spłatą wierzyciela dłużnik dokonał czynności prawnej z osobą trzecią lub osobami trzecimi, wskutek czego jego majątek pomniejszy się, a z pozostałych składników majątkowych wierzyciel nie będzie mógł odzyskać swoich należności, to wierzyciel ten może żądać uznania czynności pomiędzy dłużnikiem a osobą trzecią za bezskuteczną względem niego. Wyrok uznający na podstawie art. 527 k.c. bezskuteczność określonej czynności prawnej przenoszącej przedmiot lub prawo z majątku dłużnika do majątku osoby trzeciej, nie powoduje jednak ich powrotu do majątku dłużnika, lecz daje wierzycielowi prawo zaspokojenia się z tego przedmiotu lub prawa, pozostającego nadal w majątku osoby trzeciej, przed jej wierzycielami (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7

kwietnia 2011 r., IV CSK 375/10).

Skarga pauliańska może stanowić przedmiot powództwa bądź zarzutu. W każdym jednak przypadku niezbędne jest spełnienie łącznie trzech przesłanek przewidzianych przez art. w art. 527 k.c., a mianowicie:

- Pokrzywdzenie wierzycieli, jeżeli skutkiem czynności prawnej dłużnika osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową;
- Działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli oraz
- Wiedza lub niezachowanie należytej staranności przy możliwości doowiedzenia się przez osobę trzecią o działaniu dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Pojęcie „czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela” jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego rozumiane bardzo szeroko i nie obejmuje swym zakresem jedynie umów darowizny czy sprzedaży, ale również umowę najmu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 czerwca 2005 r., IV CK 806/04), ugody sądowe, czynności procesowe (np. zgoda wyrażona w postępowaniu o zniesienie współwłasności rzeczy wspólnej na przyznanie własności rzeczy drugiemu współwłaścicielowi bez ekwiwalentu z jego strony, por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., sygn. akt III CZP 56/15), a także:

- uchwały wspólników podjęte ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela (tak w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2015 r., sygn. I CSK 311/14) oraz

- wniesienie danego składnika majątkowego w ramach aportu do spółki kapitałowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2007 r., sygn. I CSK 221/07).

Wskazać dodatkowo należy, iż ustawodawca - dla wzmocnienia pozycji wierzyciela - wprowadza dodatkowo domniemania ułatwiające dochodzenie z roszczeń ze skargi pauliańskiej. Pierwsze z nich, określone w art. 527 § 3 k.c., zakłada, że jeżeli wskutek czynności korzyść uzyskała osoba będąca w bliskim stosunku z dłużnikiem, to wiedziała ona, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. Drugie natomiast - które statuuje art. 527 § 4 k.c. - obejmuje sytuację, gdy korzyść majątkową uzyskał przedsiębiorca pozostający z dłużnikiem w stałych stosunkach gospodarczych. Wtedy także przyjmuje się, że wiedział on, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli. W judykaturze domniemania te - zwłaszcza dotyczące stosunku bliskości - również ujmowane są bardzo szeroko i odnoszą się do wszelkiego rodzaju wspólność interesów osobistych, majątkowych lub współpracy z inną osobą funkcjonującą w ramach zorganizowanej zbiorowości prawnej, np. spółki prawa handlowego czy nawet samo planowanie wspólnej działalności gospodarczej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 r., IV CSK 452/12; zob. też wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 czerwca 2013 r., VI ACa 1688/12)

Zgodnie z art. 531 § 1 k.c. uznanie za bezskuteczną czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli następuje w drodze powództwa lub zarzutu przeciwko osobie trzeciej, która wskutek czynności uzyskała korzyść majątkową.

Nie jest zatem stroną procesu pauliańskiego sam dłużnik. Z kolei, zgodnie z art. 531 § 2 k.c., w przypadku gdy osoba trzecia rozporządziła uzyskaną korzyścią, wierzyciel może wystąpić bezpośrednio przeciwko osobie, na której rzecz rozporządzenie nastąpiło, jeżeli osoba ta wiedziała o okolicznościach uzasadniających uznanie czynności dłużnika za bezskuteczną albo jeżeli rozporządzenie to było nieodpłatne.

Przepis ten dotyczy sytuacji, w której dochodzi do serii rozporządzeń tzn. zbycia składnika majątku przez osobę trzecią na rzecz dalszej osoby („osoby czwartej”) i daje wierzycielowi podstawę do wystąpienia bezpośrednio przeciwko tej „czwartej” osobie; w przypadku natomiast zbycia korzyści majątkowej na rzecz „osoby piątej” - przeciwko „osobie piątej” itd. Zgodnie bowiem z utrwalonym stanowiskiem doktryny i judykatury legitymację bierną w postępowaniu (czyli możliwości bycia pozwanym w procesie) ma wówczas ostatni nabywca korzyści (następca szczególny).

Na gruncie omawianego przepisu pojawiły się jednak kontrowersje dotyczące tego, która z następujących po sobie czynności uznana powinna zostać za bezskuteczną, a tym samym, jak powinna zostać sprecyzowana treść żądania wierzyciela skierowanego przeciwko osobie, na rzecz której nastąpiło rozporządzenie. Ma to duże znaczenie w praktyce, gdyż od tego zależy dobór drogi prawnej, która pozwoli wierzycielowi sięgnąć do korzyści, która nie znajduje się już w majątku dłużnika ani nawet osoby trzeciej.

Stanowisko Sądu Najwyższego jest niejednolite w tym względzie. Z jednej strony przyjmuje się, iż to czynność „pierwsza” powinna zostać uznana za bezskuteczną (tak Sąd Najwyższy przyjął w wyroku z dnia 12 kwietnia 2012, II CSK 448/11; tak też w wyroku z dnia 5 lutego 2015 r., V CSK 246/14). Sąd Najwyższy – przyjmując tę koncepcję - wskazał, że art. 531 § 2 k.c. wprawdzie określa osobę, na rzecz której nastąpiło rozporządzenie, jako legitymowaną biernie i określa przesłanki

jej odpowiedzialności wobec wierzyciela, jednakże podstawą egzekucji z majątku osoby trzeciej jest tytuł wykonawczy wystawiony przeciwko dłużnikowi oraz prawomocny wyrok o stwierdzeniu bezskuteczności czynności prawnej, dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli, która stanowi łączność pomiędzy tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko dłużnikowi a stwierdzeniem bezskuteczności czynności, którą dłużnik dokonywał. W przeciwnym razie brak byłoby takiej łączności. Sąd Najwyższy zwrócił także uwagę na to, że orzeczenie uwzględniające skargę pauliańską ma charakter konstytutywny, wobec czego – w razie przyjęcia odmiennej koncepcji – czynność dłużnika pozostawałaby w mocy także względem wierzyciela i nie byłoby podstaw do podważenia wyłącznie czynności następczej względem działań dłużnika (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., II CSK 448/11).

Według drugiej linii orzeczniczej natomiast przyjmuje się, że to czynność „ostatnia” podlega uznaniu za bezskuteczną (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 grudnia 2013 r., IV CSK 222/13, wyrok z dnia 19 grudnia 2006 r., V CSK 330/06, wyrok z dnia 14 maja 2012 r., II CSK 545/09, wyrok z dnia 24 września 2015 r., V CSK 667/14). Wskazuje się przy tym regułę „tożsamości korzyści”, o którą został uszczuplony (lub niepowiększony) majątek dłużnika i brak znaczenia przy tym, iż doszło do kilkukrotnego i wielopodmiotowego transferu tej korzyści majątkowej. W ocenie Sądu Najwyższego, właśnie dlatego w art. 531 § 2 k.c. przewidziana jest wprost możliwość wystąpienia wierzyciela bezpośrednio przeciwko ostatniemu nabywcy korzyści i jednocześnie domagania się uznania za bezskuteczną wobec wierzyciela ostatniej czynności prawnej z udziałem ostatniego nabywcy korzyści (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2015, V CSK 667/14). Podnosi się także, że skoro art. 531 § 2 k.c. wyraźnie stanowi o możliwości wystąpienia wierzyciela bezpośrednio wobec ostatniego nabywcy

tożsamej prawnie korzyści majątkowej, to niesłuszne są obiekcje, że z racji konstytutywnego charakteru powództwa z art. 527 k.c., niezaskarżona czynność prawna dokonana przez dłużnika z osobą trzecią pozostawałaby w mocy także wobec wierzyciela. Uznano zatem, że dla egzekucji wierzyciela z uzyskanej korzyści wystarcza podważenie jedynie ostatniej czynności prawnej. Warunkiem tego jest jednak zła wiara ostatniego nabywcy bądź nieodpłatność czynności.

Judykatura pozostaje natomiast zgodna w jednym względzie, a mianowicie, iż pięcioletni termin do żądania uznania bezskuteczności czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli, przewidziany w art. 534 k.c. i stanowiący termin zawity, biegnie od daty czynności dłużnika, a nie od daty późniejszych rozporządzeń.

W obecnej chwili trudno przewidzieć, w jakim kierunku rozwinie się linia orzecznicza i poglądy doktryny w zakresie kształtowania roszczeń na podstawie art. 531 § 2 k.c., a tym samym, która koncepcja zostanie uznana za dominującą. Zważywszy jednak na fakt, iż status osoby „czwartej” czy „piątej” (nabywcy szczególnego) może mieć także spółka kapitałowa będąca beneficjentem korzyści majątkowej otrzymanej z pokrzywdzeniem wierzycieli w postaci na przykład wniesionego do niej aportu, rozstrzygnięcie omawianej rozbieżności w orzecznictwie może być także nie bez znaczenia dla tych spółek jako legitymowanych biernie w procesie pauliańskim.

Wskazać zatem należy, iż przy wszelkich transakcjach restrukturyzacyjnych, które niekiedy są związane z wniesieniem do spółki majątku w celu zabezpieczenia go przed prowadzeniem z niego ewentualnej egzekucji, należy pamiętać, aby w możliwie jak największym stopniu zminimalizować ryzyko powoływania się przez wierzyciela na potencjalne powiązania, w tym osobowe, które mogłyby uzasadniać roszczenia o uznanie czynności za bezskuteczną.

EDYTA RYBIŃSKA

Z kancelarią Russell Bedford związana od lutego 2016 roku. Absolwentka Wydziału Prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Lingwistyki Stosowanej. W 2015 roku ukończyła także Studium Prawa Rosyjskiego organizowane przez Uczelnię Łazarzkiego. Obecnie aplikantka radcowska przy OIRP w Warszawie. Doświadczenie zawodowe zdobywała od 2012 roku w kancelariach warszawskich oraz jako prawnik wewnętrzny spółek. Specjalizuje się w prawie cywilnym i prawie handlowym.

Przestępstwo wykorzystania informacji poufnej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

W DZIALE X USTAWY O OBROcie INSTRUMENTAMI FINANSOWYMI USTAWODAWCA STYPIZOWAŁ CZĘŚĆ PRZESTĘPSTW GOSPODARCZYCH ZWIĄZANYCH Z RYNKIEM KAPITAŁOWYM. SĄ TO PRZESTĘPSTWA POLEGAJĄCE NA PROWADZENIU DZIAŁALNOŚCI W ZAKRESIE OBROTU INSTRUMENTAMI FINANSOWYMI BEZ WYMAGANEGO ZEZWOLENIA LUB UPOWAŻNIENIA, UJAWNIENIU LUB WYKORZYSTYWANIU INFORMACJI STANOWIĄCYCH TAJEMNICĘ ZAWODOWĄ ORAZ INFORMACJĘ POUFNĄ (INSIDER TRADING), UDZIELANIU REKOMENDACJI LUB NAKŁANIANIU DO NABYCIA LUB ZBYCIA INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH, KTÓRYCH DOTYCZY INFORMACJA POUFNA, WBREW ZAKAZOM ORAZ DOKONYWANIU MANIPULACJI INSTRUMENTAMI FINANSOWYMI.

Wskazane powyżej przestępstwa gospodarcze na rynkach kapitałowych charakteryzuje duży stopień skomplikowania połączony ze złożonością modus operandi sprawców tych przestępstw. Ze względu na rozwój technologii i związany z tym ogromny jej skok, nowoczesne technologie są niejednokrotnie wykorzystywane przy popełnianiu czynów zabronionych. Osoby popełniające wskazane przestępstwa to z reguły osoby bardzo dobrze wykształcone, posiadające odpowiednią pozycję społeczną i - często wiążącą się z tym - pozycję zawodową. Ze względu na charakter rynków kapitałowych popełniane przestępstwa często mają charakter międzynarodowy. W konsekwencji prowadzenie postępowań karnych w zakresie przestępstw gospodarczych na rynkach kapitałowych wymaga współpracy organów ścigania z różnych krajów. Jednocześnie organy ścigania korzystają z pomocy szeregu instytucji. Komisja Nadzoru Finansowego, banki, operatorzy telefonii komórkowej, jak i dostawcy usług internetowych oraz domy maklerskie, to tylko niektóre z nich.

Przestępstwo wykorzystania informacji poufnej w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (dalej: „ustawa OIF”) zostało stypizowane w art. 181 tej ustawy. Jest to przestępstwo należące do kategorii przestępstw naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy. W związku z tym należy zauważyć, że generalny delikt karnoprawny tego typu sprecyzowany jest w art. 266 ustawy kodeksu karnego (dalej: „kk”). Analiza tego przepisu oraz rozważanego przepisu art. 181

ustawy OIF prowadzi do wniosku, że ten ostatni stanowi *lex specialis* wobec pierwszego. W rezultacie w przypadku wypełnienia znamion ustawowych z art. 181 ustawy OIF wyłączona jest kwalifikacja na podstawie art. 266 kk.

Art. 181 ustawy OIF składa się z dwóch ustępów. W ustępie pierwszym wskazany jest typ podstawowy, natomiast w drugim forma kwalifikowana przestępstwa wykorzystania informacji poufnej *wbrew zakazowi* określone w art. 156 ust. 1 ustawy OIF.

Pojęcie informacji poufnej zdefiniowane jest w art. 154 ustawy OIF. W rozumieniu Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie (wyrok z dnia 6 maja 2014 roku w sprawie o sygn. akt II GSK 489/13) informacja poufna, to informacja która jest określona w sposób precyzyjny, wtedy gdy wskazuje na okoliczności lub zdarzenia, które wystąpiły lub których wystąpienia można zasadnie oczekiwać, a jej charakter w wystarczającym stopniu umożliwia dokonanie oceny potencjalnego wpływu tych okoliczności lub zdarzeń na cenę lub wartość instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych. Istotną cechą informacji poufnej jest jej cenotwórczy charakter, co oznacza, że informacja mogłaby po przekazaniu do publicznej wiadomości w istotny sposób wpłynąć na cenę instrumentów finansowych lub na cenę powiązanych z nimi pochodnych instrumentów finansowych, wtedy, gdy mogłaby ona zostać wykorzystana przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie

działającego inwestora. Kolejną istotną cechą informacji poufnej jest jej rzetelność. Tym samym informacja musi być pełna. Oczywiście jest, że tylko kompletna informacja daje rzeczywistą możliwość wykorzystania tej informacji przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez racjonalnie działającego inwestora.

Podmiotem przestępstwa stypizowanego w art. 181 ust. 2 ustawy OIF (forma kwalifikowana) może być jedynie osoba, która w chwili popełnienia czynu była zobowiązana do niewykorzystywania informacji poufnej na mocy przepisu art. 156 ust. 1 pkt 1 ustawy OIF. Wskazać przy tym należy, iż krąg sprawców został przez ustawodawcę kazuistycznie ujęty w art. 156 ust. 1 ustawy OIF, gdyż tym właśnie przepisem ustawodawca określił katalog podmiotów zobowiązanych do nieujawniania i niewykorzystywania informacji poufnych. W związku z tym, typ kwalifikowany przestępstwa stypizowanego w art. 181 ust. 2 ustawy OIF będzie miał miejsce w sytuacji, gdy czynu dopuści się osoba z kręgu podmiotów wymienionych w art. 156 ust. 1 pkt 1 ustawy OIF, posiadająca informacje poufne w związku z pełnioną funkcją m.in. członek zarządu, rady nadzorczej, prokurent lub pełnomocnik emitenta lub wystawcy, jego pracownik, biegły rewident, akcjonariusz spółki publicznej, makler lub doradca.

W związku z powyższym przestępstwo stypizowane w art. 181 ust. 2 ustawy OIF ma charakter indywidualny, ponieważ jego sprawcą może być wyłącznie osoba fizyczna o określo-

PIOTR BACHNIK

Od lutego 2016 roku związany z kancelarią Russell Bedford Poland. Posiada wykształcenie prawnicze, ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz jest absolwentem Szkoły Prawa Włoskiego i Europejskiego na WPiA UW prowadzonej wspólnie z Wydziałem Prawa Uniwersytetu w Katanii, Włochy. Obecnie odbywa aplikację adwokacką pod patronatem adwokata Wiesława Wasilewskiego w Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie. W latach 2014-2016 pracował w kancelarii Mamiński & Wspólnicy. Specjalizuje się w prawie karnym, egzekucji sądowej oraz prawie cywilnym. Posługuje się językiem angielskim wraz z terminologią prawniczą.

nych cechach indywidualizujących.

W przypadku art. 181 ustawy OIF przedmiotem ochrony jest zabezpieczenie informacji poufnych przed ich nieuprawnionym wykorzystaniem. Wykorzystanie informacji poufnych polega na nabywaniu lub zbywaniu instrumentów finansowych lub też dokonywaniu innych czynności prawnych powodujących lub mogących powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej. A zatem wykorzystywanie informacji poufnych zawsze jest realizowane przez dokonanie czynności prawnych, które mają za przedmiot instrument finansowy i mogą być dokonywane na rachunek własny lub osoby trzeciej, także w charakterze zastępcy pośredniego – we własnym imieniu, lecz na cudzy rachunek w ramach realizacji zobowiązań wynikających np. z umowy zlecenia bądź też umowy powierniczej.

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny, przedmiotem ochrony jest także bezpieczeństwo, stabilność oraz zaufanie do obrotu instrumentami finansowymi. Ze względu na ochronę tych dóbr prawnych wprowadzony został obowiązek dyskrecji w obrocie instrumentami finansowymi. Ma on na celu zapewnienie powszechnego i równego dostępu do informacji rynku kapitałowego. Wykorzystanie informacji poufnych w powyżej wskazanym zakresie narusza bezpieczeństwo obrotu instrumentami finansowymi, a także bezpieczeństwo uczestników tego obrotu. (Piotr Ochman, Karnoprawna ochrona rynku kapitałowego, 2014)

Pojęcie „wykorzystania informacji poufnej” zostało przez ustawodawcę zdefiniowane w art. 156 ust. 4 ustawy OIF. Zgodnie z jego treścią wykorzystywaniem informacji poufnej jest nabywanie lub zbywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, instrumentów finansowych, w oparciu o informację poufną będącą w posiadaniu tej osoby, albo dokonywanie, na rachunek własny lub osoby trzeciej, innej czynności prawnej powodującej lub mogącej powodować rozporządzenie takimi instrumentami finansowymi, jeżeli instrumenty te m.in. są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub któregośkolwiek z innych państw członkowskich, lub są przedmiotem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na takim rynku, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana na tym rynku, lub są wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu organizowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub są przedmiotem ubiegania się o wprowadzenie do takiego systemu, niezależnie od tego, czy transakcja, której przedmiotem jest dany instrument, jest dokonywana w tym alternatywnym systemie obrotu

Wskazać należy, iż przestępstwo stypizowane w art. 181 ustawy OIF może być popełnione tylko i wyłącznie umyślnie (teoretycznie dopuszczalny jest tutaj zamiar ewentualny, który jednak w praktyce nie będzie występował). Umyślność popełnienia przestępstwa zachodzi wtedy jeżeli sprawca ma zamiar (świadomość i wolę) jego popełnienia, tj. chce je popełnić.

Słowem podsumowania, zasadnym jest przytoczenie treści dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 roku w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) w której zdefiniowane są tzw. informacje wewnętrzne. Informacje wewnętrzne to wszelkie informacje o ściśle określonym charakterze, niepodane do wiadomości publicznej, dotyczące bezpośrednio lub pośrednio jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych lub jednego lub kilku instrumentów finansowych. Informacje, które mogłyby mieć istotny wpływ na rozwój i kształtowanie się cen na rynku regulowanym, mogłyby zostać uznane za informacje odnoszące się pośrednio do jednego lub kilku emitentów instrumentów finansowych lub do jednego lub kilku powiązanych pochodnych instrumentów finansowych. Jednocześnie dalej w treści wskazane jest, iż wykorzystanie informacji wewnętrznej może polegać na nabyciu lub zbyciu instrumentów finansowych przez osobę, która wie lub powinna wiedzieć, że posiadane informacje są informacjami wewnętrznymi.

Rząd przyjął zmiany w Kodeksie pracy. Umowa o pracę zawsze na piśmie

UMOWA O PRACĘ MA MIEĆ FORMĘ PISEMNĄ, A JEŚLI NIE ZOSTAŁA TAK ZAWARTA PRACOWNIK PRZED PODJĘCIEM PRACY MUSI OTRZYMAĆ NA PIŚMIE POTWIERDZENIE JEJ WARUNKÓW - ZAKŁADA PROJEKT ZMIAN W KODEKSIE PRACY, KTÓRY WE WTOREK PRZYJĄŁ RZĄD.

Zmiana przygotowana przez resort rodziny, pracy i polityki społecznej zakłada również, że pracownik musi być zapoznany z regulaminem pracy przed dopuszczeniem go do niej - obecnie ma być zapoznany przed rozpoczęciem pracy. Projekt przewiduje też sankcję dla pracodawcy za brak pisemnego potwierdzenia pracownikowi jego umowy o pracę - za naruszenie przepisów wymierzana byłaby grzywna.

Obecnie, zgodnie z Kodeksem pracy, umowę o pracę należy potwierdzić pracownikowi w dniu podjęcia pracy - czyli do końca tego dnia. Podczas kontroli inspekcji pracy osoby, które takiej umowy nie mają, wskazywane są jako pracujące pierwszy dzień. W ocenie PIP najczęściej jest to nieprawdziwa informacja i taki za-

pis służy pracodawcom do nielegalnego zatrudniania.

Po zmianie, każdy pracujący będzie musiał mieć umowę na piśmie, albo na piśmie potwierdzone jej warunki, co będzie jednoznaczne dla służb kontrolujących zatrudnienie. Nowe przepisy ułatwią inspektorom pracy stwierdzanie przypadków nielegalnego zatrudniania pracowników.

Przed posiedzeniem rządu minister rodziny Elżbieta Rafalska podkreśliła w rozmowie z PAP, że przygotowane w jej resortcie rozwiązanie ma zlikwidować tzw. syndrom pierwszej dniówki i poprawi sytuację pracowników. Za długo były akceptowane nienormalne sytuacje na polskim rynku

pracy - dodała.

Rafalska podkreśliła, że ta sytuacja wymaga uporządkowania. Dodała, że przypadki tego rodzaju nadużyć były częste; jak podkreśliła, pracownik, który podejmuje pracę, powinien mieć umowę pisemną. Minister zwróciła uwagę, że jeśli w sytuacji, gdy nie ma takiej umowy, dojdzie do wypadku - a jak podkreśliła, wypadki często zdarzają się w pierwszych dniach pracy - to okazuje się, że taka osoba jest niezabezpieczona.

Nowe zapisy trafią teraz do Sejmu. Miałby wejść w życie sześć tygodni po ogłoszeniu ustawy, w której będą zawarte. (PAP)

źródło: Kurier PAP - www.kurieier.pap.pl

SZUKASZ MOŻLIWOŚCI ROZWOJU?
CHCIAŁBYŚ DOSZKOLIĆ SWÓJ ZESPÓŁ?
POTRZEBUJESZ PRAKTYCZNEJ WIEDZY,
KTÓRA POZWOLI CI ZACZAĆ DZIAŁAĆ?

TE MOŻLIWOŚCI DAJE UDZIAŁ W NASZYCH SZKOLENIACH LEAN MANAGEMENT

Lean Management to system zarządzania, którego celem jest likwidacja metodami organizacyjnymi wszelkiego rodzaju strat poprzez: poprawienie jakości produktu, poprawę funkcjonowanie łańcucha dostaw, realizację dostaw na czas, racjonalne wykorzystanie zasobów (w tym czasu), redukcję zapasów magazynowych, itp. Lean Management cieszy się coraz większym zainteresowaniem, szczególnie w branży motoryzacyjnej, spożywczej, medycznej czy FMCG.

WIĘCEJ: <http://www.russellbedford.pl/pl/glowna/uslugi/szkolenia/szkolenia-lean-management.html>

Outsourcing kadr i płac

Celem usługi Outsourcing płac i kadr jest zwiększenie skuteczności funkcjonowania firmy poprzez realizację zagadnień związanych z płacami i kadrą firmy przez specjalistów Russell Bedford. Rozwiązania stosowane przez naszą firmę przy prowadzeniu outsourcingu płac, kadr i HR zapewniają redukcję kosztów i ograniczenie do minimum ryzyka operacyjnego.

Outsourcing określonych procesów biznesowych jest nowoczesnym narzędziem wspomagającym zarządzanie przedsiębiorstwem - polega na wykorzystywaniu zasobów zewnętrznych, poprzez przekazanie wyspecjalizowanym jednostkom istotnych procesów niezbędnych do funkcjonowania własnego przedsiębiorstwa. Outsourcing pozwala na przekazanie zewnętrznej firmie tych funkcji, które nie są kluczowe z punktu widzenia generowania przychodów i rozwoju biznesu oraz równoczesną koncentrację na tych obszarach, które są strategiczne z perspektywy sukcesu rynkowego.

Średnio nasi klienci zyskują 40% od stanu przed rozpoczęciem współpracy

DLACZEGO TO SIĘ OPLACA?

Założmy, że wskazałeś już czynności, które mógłbyś zlecić podmiotowi zewnętrznemu (np. kadry i płace). Przeanalizuj teraz, jakie mogą się z tym wiązać korzyści?

Umożliwia skoncentrowanie się na właściwej działalności. Uwalnia menedżerów od czasochłonnych czynności administracyjnych. Eliminuje zadania rutynowe i cykliczne.

W przypadku administrowania teczkami pracowniczymi oraz wynagrodzeniami zmniejszeniu ulegają koszty jednostkowe, a przy długofalowej współpracy z firmą zewnętrzną można liczyć na rabaty również na inne usługi.

Pozwala utrzymać niższy poziom zatrudnienia i zmniejszyć koszty związane ze szkoleniami (np. o zmianach w prawie).

Zapewnione jest stałe i aktywne doradztwo dla zarządu (raporty, zestawienia, porady kadrowo-płacowe) on-line.

Przejęcie odpowiedzialność za prawidłowość prowadzenia procesów personalnych, np. naliczania płac, przejęta zostaje przez doświadczoną firmę zewnętrzną.

Zapewnienie bezpieczeństwa danych osobowych bazując na wiedzy i doświadczeniu, profesjonalnej kancelarii prawnej Russell Bedford.

Mniejsze nakłady na utrzymanie bazy technicznej, a jednocześnie dostęp do specjalistycznego oprogramowania firmy outsourcingowej.

Dostęp do sprawdzonych systemów monitorowania zmian w prawie.

RUSSELL BEDFORD POLAND
Auditors
Tax and Legal
Advisors

KONTAKT

MAREK GŁĘBICKI

Outsourcing Sales Supervisor

+48 533 355 720

wojciech.oska@russellbedford.pl

www.russellbedford.pl

rbmagazine.russellbedford.pl

Biuro Warszawa

ul. Marynarska 11
02-674 Warszawa
T: 22 299 01 00
F: 22 427 44 02

E: office@russellbedford.pl

Biuro Gdańsk

ul. Jaškowa Dolina 81
80-286 Gdańsk
F: 22 427 44 02

E: gdańsk@russellbedford.pl

Biuro Katowice

ul. Lompy 14 lok. 410
40-040 Katowice
T: 32 731 34 20
F: 32 731 34 21

E: katowice@russellbedford.pl

